

หลักการสำคัญการประกันภัย

ในการประชุมประจำปี (annual conference) ครั้งที่ 18 ของสมาคมระหว่างประเทศของผู้กำกับการประกันภัย (International Association of Insurance Supervisors - IAIS) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 กันยายน - 1 ตุลาคม พ.ศ. 2554 ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ที่ประชุมใหญ่ (General Meeting) ได้เห็นชอบหลักการสำคัญการประกันภัย มาตรฐาน แนวทาง และวิธีการประเมิน (Insurance Core Principles, Standards, Guidance and Assessment Methodology, 1 October 2011) เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2554 หลักการสำคัญการประกันภัย ประกอบด้วยกรอบการทำงานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล และใช้ในการประเมินระบบการกำกับทั่วโลกภายใต้โปรแกรมการประเมินภาคการเงิน (Financial Sector Assessment Program – FSAP) ซึ่งดำเนินการร่วมกันโดยธนาคารโลก (The World Bank) และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund – IMF)

สมาคมระหว่างประเทศของผู้กำกับการประกันภัย (IAIS) ได้บรรลุวัตถุประสงค์หลักในการทบทวนหลักการสำคัญการประกันภัย (Insurance Core Principles – ICPs) ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนาตลาดประกันภัยและการกำกับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 การทบทวนในครั้งนี้ได้นำประสบการณ์ที่ได้รับจากโปรแกรมการประเมินภาคการเงินและคำแนะนำจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของกลุ่ม G-20 (Group of Twenty Finance Ministers) ผู้ว่าการธนาคารกลาง (Central Bank Governors) และคณะกรรมการเสถียรภาพทางการเงิน (Financial Stability Board) หลักการสำคัญการประกันภัยที่ได้รับการปรับปรุง ซึ่งรวมหลักการใหม่ในการให้แนวทางการทำงานในอนาคตด้านการรักษาเสถียรภาพทางมหภาค (macroprudential surveillance) ยังคงเป็นสิ่งแสดงถึงพื้นฐานที่มั่นคงสำหรับการเพิ่มความเข้มแข็งในการกำกับการประกันภัยทั่วโลก

เอกสารหลักการสำคัญการประกันภัยได้รับการนำเสนอตามลำดับชั้น (hierarchy) ของเอกสารการกำกับ ข้อความหลักการ (principle statement) อยู่ในระดับสูงสุดของลำดับชั้น มาตรฐาน (standard) อยู่ในลำดับถัดมา และแนวทาง (guidance) อยู่ในลำดับสุดท้าย หลักการสำคัญการประกันภัยอธิบายถึงส่วนประกอบสำคัญที่ต้องแสดงในกฎเกณฑ์การกำกับ เพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางการเงินของภาคการประกันภัย มาตรฐานกำหนดสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิบัติในระดับสูง (high level) ซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมและเป็นพื้นฐานในการนำหลักการสำคัญการประกันภัยไปปฏิบัติ มาตรฐานต้องได้รับการนำไปปฏิบัติทั้งหมดเพื่อแสดงว่าผู้กำกับมีการปฏิบัติตามหลักการสำคัญการประกันภัย ในขณะที่แนวทางอธิบายถึงความหมายของมาตรฐานและให้ตัวอย่างที่เป็นไปได้ในการนำมาตรฐานไปปฏิบัติ ในโลกแห่งความจริง มาตรฐานที่ปราศจากหลักเกณฑ์การกำกับและการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ย่อมส่งผลกระทบต่อการกำกับธุรกิจประกันภัยในขอบเขตที่จำกัด

ระบบการควบคุมและกำกับ (regulatory and supervisory system) ที่เข้มแข็งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงภาคการประกันภัย¹ ที่มีความเป็นธรรม ปลอดภัย และมีเสถียรภาพ เพื่อผลประโยชน์และการคุ้มครองผู้บริโภคและผู้ถือกรรมสิทธิ์ ผู้รับผลประโยชน์ และผู้รับค่าสินไหมทดแทน (รวมเรียกว่าผู้ถือกรรมสิทธิ์ในเอกสารนี้) รวมถึงการมีส่วนร่วมสนับสนุนต่อการมีเสถียรภาพของระบบการเงิน

ระบบการประกันภัย ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับส่วนประกอบอื่นๆ ของระบบการเงิน มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองต่อพลังทางสังคม เทคโนโลยี และเศรษฐกิจโลก ระบบการกำกับและการปฏิบัติด้านการประกันภัยต้องได้รับการยกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขปัญหาต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ผู้กำกับ (supervisor) และผู้ควบคุม (regulator) การประกันภัยและภาคการเงินอื่นๆ ควรเข้าใจและนำเสนอข้อกังวลทางการเงินและเสถียรภาพโดยรวมที่เกิดขึ้นจากภาคการประกันภัยและการมีปฏิสัมพันธ์กับภาคการเงินอื่นๆ

ธรรมชาติของกิจกรรมประกันภัย ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงในระบบเศรษฐกิจ ทางการเงิน หน่วยธุรกิจ และครัวเรือน มีทั้งความต่างและความคล้ายคลึงกับภาคการเงินอื่นๆ การประกันภัย ซึ่งไม่เหมือนกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินอื่นๆ มีลักษณะกลับทางในกระบวนการผลิต เมื่อมีการเก็บเบี้ยประกันภัยในขณะที่ทำสัญญาและจ่ายค่าสินไหมทดแทนเฉพาะในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ที่กำหนดไว้ ผู้รับประกันภัย (insurer) เข้ามารับความเสี่ยงโดยตรงและบริหารความเสี่ยงเหล่านี้ผ่านการกระจาย (diversification) และการรวมกลุ่ม (pooling) ความเสี่ยง ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากเทคนิคการบริหารความเสี่ยงต่างๆ

นอกจากความเสี่ยงทางธุรกิจ ความเสี่ยงที่สำคัญต่อผู้รับประกันภัยได้รับการสร้างขึ้นจากด้านหนี้สินของบุคคล ความเสี่ยงเหล่านี้ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นความเสี่ยงทางเทคนิคและเกี่ยวข้องกับการคำนวณทางคณิตศาสตร์ประกันภัย และ/หรือสถิติที่ใช้ในการประมาณการณ์หนี้สิน และความเสี่ยงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนี้สิน

เรียบเรียงจาก IAIS Insurance Core Principles, Standards, Guidance and Assessment Methodology, 1 October 2011 โดยนายสมควร วัฒนพิทยกุล

¹ การประกันภัยหมายถึง ธุรกิจของผู้รับประกันภัยและผู้รับประกันภัยต่อ รวมถึงบริษัทประกันภัยในอาณัติ (captive)

เหล่านี้ ผู้รับประกันภัยได้รับความเสี่ยงด้านตลาด เครดิต สภาพคล่อง และการปฏิบัติงานจากการลงทุนและการดำเนินการทางการเงิน รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการจับคู่กันอย่างไม่เหมาะสมของทรัพย์สิน-หนี้สิน (asset-liability mismatch) ผู้รับประกันชีวิตมักเสนอผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตที่รวมส่วนของการออมเงิน และผลิตภัณฑ์บำนาญที่มักได้รับการบริหารในระยะยาว ระบบการควบคุมและกำกับต้องนำเสนอความเสี่ยงเหล่านี้

ประการสุดท้าย ระบบการควบคุมและกำกับต้องนำเสนอการเพิ่มความสำคัญในตลาดของกลุ่มการประกันภัยและกลุ่มบริษัททางการเงิน (financial conglomerate) เช่นเดียวกับการเข้าสู่จุดเดียวกันทางการเงิน (financial convergence) ความสำคัญของภาคการประกันภัยที่มีต่อความมีเสถียรภาพทางการเงินได้เพิ่มขึ้นในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งมีนัยต่อการกำกับ² (supervision) การประกันภัย (หมายถึงการควบคุมและการกำกับ) ที่ต้องมุ่งเน้นต่อกลุ่มความเสี่ยง ผู้กำกับ (supervisor) ในระดับเขตการกำกับและระหว่างประเทศต้องร่วมมือกันเพื่อประกันว่าหน่วยธุรกิจเหล่านี้ได้รับการกำกับอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้ถือกรมธรรม์ได้รับความคุ้มครองและตลาดการเงินยังคงมีเสถียรภาพ ลดความเสี่ยงของการเกิดการลุกลามจากภาคหนึ่งหรือเขตการกำกับหนึ่งไปสู่อื่น และลดช่องว่างการกำกับและหลีกเลี่ยงความไม่จำเป็นในการกำกับซ้ำซ้อนกัน

สภาพปัจจัยเบื้องต้นสำหรับการกำกับประกันภัยที่มีประสิทธิผล

การกำกับประกันภัยที่มีประสิทธิผลต้องพึ่งพิงส่วนประกอบภายนอกหรือสภาพปัจจัยเบื้องต้น (precondition) ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อวิธีปฏิบัติในการกำกับ สภาพปัจจัยเบื้องต้นรวมถึง

- เศรษฐกิจมหภาคและนโยบายภาคการเงินที่เข้มแข็งและยั่งยืน
- โครงสร้างสาธารณะที่เป็นพื้นฐานของตลาดการเงินได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดี
- กลไกสำหรับการให้ความคุ้มครองในระดับที่เหมาะสม [หรือตาข่ายความปลอดภัย (safety net) ของสาธารณชน]
- ตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพ

สภาพปัจจัยเบื้องต้นเป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือการควบคุมหรือการมีอิทธิพลของผู้กำกับ ซึ่งผู้กำกับไม่ควรได้รับการประเมินสำหรับสภาพปัจจัยเบื้องต้นเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม สภาพปัจจัยเบื้องต้นสามารถมีผลกระทบโดยตรงต่อประสิทธิผลของการกำกับในทางปฏิบัติ ดังนั้น เมื่อไม่ปรากฏสภาพปัจจัยเบื้องต้นที่พึงปรารถนา ผู้กำกับควรแจ้งต่อรัฐบาลให้ตระหนักถึงสภาพปัจจัยเบื้องต้นเหล่านี้และผลกระทบด้านลบต่อวัตถุประสงค์การกำกับ รวมถึงการลดผลลัพธ์จากความไม่สมบูรณ์ของสภาพปัจจัยเบื้องต้นต่อการกำกับที่มีประสิทธิผล ผู้กำกับควรมีอำนาจในการออกกฎเกณฑ์และจัดทำกระบวนการเพื่อแสดงถึงความไม่สมบูรณ์ของสภาพปัจจัยเบื้องต้น รวมถึงการมีอำนาจหรือนำมาตรการอื่นๆ มาจัดการความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว

IAIS สนับสนุนให้มีการนำกรอบการทำงานสำหรับการกำกับที่มีประสิทธิผลไปปฏิบัติ ซึ่งได้รับการอธิบายโดยหลักการสำคัญการประกันภัย (ICPs) การประเมินสามารถทำให้การนำไปปฏิบัติได้ง่ายขึ้นโดยการระบุลักษณะของจุดอ่อนในกรอบการกำกับของเขตการกำกับ โดยเฉพาะในด้านที่อาจกระทบการคุ้มครองผู้ถือกรมธรรม์และเสถียรภาพของภาคการประกันภัย เช่นเดียวกับการเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหา

กรอบการทำงานที่อธิบายโดยหลักการสำคัญการประกันภัยเป็นหลักการทั่วไป ผู้กำกับมีความยืดหยุ่นในการกำหนดวิธีการเฉพาะสำหรับการนำหลักการสำคัญการประกันภัยมาปฏิบัติ ซึ่งปรับให้เหมาะสมกับบริบทภายในเขตการกำกับ ตัวอย่างเช่น กฎหมายและโครงสร้างตลาด เป็นต้น มาตรฐาน (standard) กำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นพื้นฐานต่อการนำแต่ละหลักการสำคัญการประกันภัยไปปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้สนับสนุนการประเมินที่มีความครอบคลุม ถูกต้อง และสอดคล้องกัน ในขณะที่ผลลัพธ์ของการประเมินอาจไม่ได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณชน สิ่งนี้ยังคงสำคัญต่อความน่าเชื่อถือของหน่วยงานกำกับทุกแห่ง ซึ่งได้รับการประเมินในลักษณะเดียวกัน

หลักการสำคัญการประกันภัย มาตรฐาน แนวทาง และวิธีการประเมินฉบับปัจจุบันประกอบด้วย 26 หลักการสำคัญการประกันภัย (Insurance Core Principles - ICPs) โดยสาระสำคัญของหลักการสำคัญการประกันภัยและมาตรฐาน สรุปได้ดังนี้

ICP 1 วัตถุประสงค์ อำนาจ และความรับผิดชอบของผู้กำกับ (Objectives, Powers and Responsibilities of the Supervisor) หน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับการประกันภัย และวัตถุประสงค์ของการกำกับการประกันภัยได้รับการกำหนดอย่างชัดเจน

1.1 บทบัญญัติแห่งกฎหมายหลักกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับการประกันภัยไว้อย่างชัดเจน

² การกำกับ (supervision) หมายถึง การควบคุม (regulation) และการกำกับ ผู้กำกับ (supervisor) รวมถึงผู้ควบคุม (regulator)

1.2 บทบัญญัติแห่งกฎหมายหลักกำหนดวัตถุประสงค์ของการกำกับและการประกันภัย อำนาจที่ได้รับมอบหมาย และความรับผิดชอบของผู้กำกับไว้อย่างชัดเจน และให้อำนาจผู้กำกับอย่างเพียงพอเพื่อดำเนินการกำกับการประกันภัย รวมถึงอำนาจในการออกและบังคับใช้กฎเกณฑ์โดยเครื่องมือทางการบริหารงานและดำเนินการทันที

1.3 วัตถุประสงค์หลักของการกำกับคือ การส่งเสริมการดำรงไว้ซึ่งภาคการประกันภัยที่มีความเป็นธรรม ปลอดภัย และมีเสถียรภาพ เพื่อประโยชน์และการคุ้มครองผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัย

1.4 ในการบรรลุวัตถุประสงค์ เมื่อผู้กำกับพบความขัดแย้งระหว่างบทบัญญัติแห่งกฎหมายและวัตถุประสงค์การกำกับ ผู้กำกับริเริ่มหรือเสนอการแก้ไขบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ICP 2 ผู้กำกับ (Supervisor) ในการปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจ ผู้กำกับ

- เป็นอิสระในการดำเนินงาน รับผิดชอบต่อหน้าที่ และโปร่งใส
- ป้องกันสารสนเทศที่เป็นความลับ
- ได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายที่เหมาะสม
- มีทรัพยากรที่เพียงพอ
- สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพระดับสูง

2.1 โครงสร้างระบบการจัดการของผู้กำกับได้รับการกำหนดอย่างชัดเจน กระบวนการของระบบการจัดการภายใน รวมถึงการดำเนินการตรวจสอบภายใน พร้อมสำหรับการทำให้มั่นใจถึงความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติทางการกำกับ มีการสื่อสารที่มีประสิทธิผล และการเร่งดำเนินการเรื่องที่มีนัยสำคัญให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมภายในผู้กำกับ เส้นทางการตัดสินใจของผู้กำกับได้รับการจัดโครงสร้างในลักษณะที่การปฏิบัติสามารถดำเนินการได้อย่างทันทีในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

2.2 มีกระบวนการที่เปิดเผยมในการแต่งตั้งและปลดหัวหน้าของผู้กำกับและสมาชิกขององค์กรปกครอง ในกรณีที่มือองค์กรปกครองอยู่ เมื่อหัวหน้าของผู้กำกับหรือสมาชิกขององค์กรปกครองถูกปลดจากสำนักงาน เหตุผลได้รับการเปิดเผยต่อสาธารณะ

2.3 ความสัมพันธ์ในเชิงสถาบันระหว่างผู้กำกับ ผู้บริหาร และหน่วยงานทางศาล ได้รับการกำหนดอย่างชัดเจนและโปร่งใส สถานการณ์ที่มีการอนุญาตให้ผู้บริหารไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ได้รับการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

2.4 ผู้กำกับและเจ้าหน้าที่มีอิสระจากการเมืองที่ไม่เหมาะสม การแทรกแซงจากรัฐบาลและอุตสาหกรรมต่อสมรรถนะของความรับผิดชอบทางการกำกับ ผู้กำกับได้รับการสนับสนุนทางการเงินในลักษณะที่ไม่ทำให้ความอิสระลดน้อยลง ผู้กำกับมีอิสระในการจัดสรรทรัพยากรที่สอดคล้องกับอำนาจที่ได้รับมอบหมาย วัตถุประสงค์ และความเสี่ยงที่รับรู้

2.5 มีข้อกำหนดทางการควบคุมและกระบวนการทางการกำกับที่ชัดเจนและโปร่งใส ซึ่งเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่มีเจตนาในการบรรลุผล ผู้กำกับประยุกต์ใช้สิ่งเหล่านี้อย่างสอดคล้องและเสมอภาพ โดยพิจารณาถึงลักษณะ ขนาด และความซับซ้อนของผู้รับประกันภัย ข้อกำหนดทางการควบคุมและกระบวนการทางการกำกับเหล่านี้ได้รับการประกาศ

2.6 ข้อกำหนดทางการควบคุมและกระบวนการทางการกำกับได้รับการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ โดยทั่วไป การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งหมดได้รับการหารือกับสาธารณะ

2.7 ผู้กำกับประกาศสารสนเทศในภาคการประกันภัย เกี่ยวกับบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างไร

2.8 มีกระบวนการในการอุทธรณ์ต่อการตัดสินใจทางการกำกับ รวมถึงการใช้การทบทวนทางกฎหมาย กระบวนการเหล่านี้มีลักษณะเฉพาะและถ่วงดุลเพื่อดำรงไว้ซึ่งความเป็นอิสระและประสิทธิผลทางการกำกับ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่เป็นอุปสรรคเกินไปต่อความสามารถของผู้กำกับต่อการแทรกแซงอย่างทันทีทันใด เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ถือกรมธรรม์

2.9 ผู้กำกับ รวมถึงเจ้าหน้าที่และการปฏิบัติส่วนบุคคลในนามของผู้กำกับ (ในปัจจุบันหรือในอดีต) ได้รับการกำหนดโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อคุ้มครองความลับของสารสนเทศในครอบครองของผู้กำกับ รวมถึงสารสนเทศที่เป็นความลับได้รับจากผู้กำกับอื่นๆ ผู้กำกับดำรงมาตรการป้องกันที่เหมาะสมสำหรับการคุ้มครองสารสนเทศที่เป็นความลับ การเปิดเผยสารสนเทศที่เป็นความลับโดยมิชอบด้วยกฎหมายต้องได้รับการลงโทษ ผู้กำกับปฏิเสธการร้องขอสารสนเทศที่เป็นความลับ เว้นแต่กฎหมายกำหนดไว้ หรือเมื่อได้รับการร้องขอจากผู้กำกับอื่น ซึ่งมีผลประโยชน์ทางการกำกับที่ชอด้วยกฎหมายและสามารถรักษาความลับของสารสนเทศที่ร้องขอ

2.10 ผู้กำกับและเจ้าหน้าที่มีความคุ้มครองทางกฎหมายที่จำเป็นต่อการฟ้องร้องคดีสำหรับการกระทำอย่างสุจริตในขณะปฏิบัติหน้าที่ ภายใต้เงื่อนไขว่าไม่มีการกระทำผิดกฎหมาย พวกเขาได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายสำหรับการแก้ต่างการกระทำในขณะปฏิบัติหน้าที่

2.11 ผู้กำกับมีทรัพยากรที่เพียงพอ ไม่ว่าทางการเงินหรืออื่นๆ ซึ่งเพียงพอต่อการทำให้สามารถดำเนินการกำกับที่มีประสิทธิผล นโยบายการจัดให้มีคณะเจ้าหน้าที่ของผู้กำกับทำให้สามารถดึงดูดและรักษาเจ้าหน้าที่ที่มี

ทักษะสูง มีความสามารถ และประสบการณ์ ผู้กำกับจัดให้มีการฝึกอบรมที่เพียงพอสำหรับเจ้าหน้าที่ ผู้กำกับมีความสามารถในการจ้างหรือทำสัญญาการให้บริการของผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อมีความจำเป็น

2.12 ผู้กำกับและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพในระดับสูงสุด รวมถึงการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การขัดแย้งของผลประโยชน์

2.13 เมื่อผู้กำกับจัดจ้างบุคคลที่สามสำหรับการทำหน้าที่ทางการกำกับ ผู้กำกับกำหนดความคาดหวัง ประเมินความสามารถและประสบการณ์ เฝ้าสังเกตผลการปฏิบัติงาน และมั่นใจความเป็นอิสระของบุคคลที่สามจากผู้รับประกันภัย หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่ได้รับการว่าจ้างโดยผู้กำกับ ปฏิบัติตามกฎหมายการ รักษาความลับและมาตรฐานทางวิชาชีพเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ของผู้กำกับ

ICP 3 การแลกเปลี่ยนสารสนเทศและข้อกำหนดในการรักษาความลับ (Information Exchange and Confidentiality Requirements) ผู้กำกับแลกเปลี่ยนสารสนเทศกับผู้กำกับและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การรักษาความลับ จุดประสงค์และข้อกำหนดในการใช้สารสนเทศ

3.1 ผู้กำกับมีอำนาจทางกฎหมายและอำนาจในการได้รับและแลกเปลี่ยนสารสนเทศทางการกำกับที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลและกลุ่ม รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเหล่านั้น ซึ่งไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้กำกับ

3.2 ผู้กำกับเป็นผู้มีอำนาจทางกฎหมายและอำนาจ ซึ่งมีความเป็นเอกเทศและได้รับการป้องกันที่เหมาะสมในการแลกเปลี่ยนสารสนเทศกับผู้กำกับที่เกี่ยวข้อง การมีข้อตกลงหรือบันทึกความเข้าใจในการแลกเปลี่ยนสารสนเทศไม่เป็นเงื่อนไขที่ต้องมีก่อนการแลกเปลี่ยนสารสนเทศ

3.3 ผู้กำกับแลกเปลี่ยนสารสนเทศที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับผู้กำกับอื่นในเชิงรุก ผู้กำกับแจ้งผู้กำกับอื่นในเขตการกำกับของตนเอง ผู้กำกับกลุ่มการประกันภัยในเขตการกำกับ หรือภาคธุรกิจอื่นก่อนการดำเนินการใดๆ ซึ่งอาจพิจารณาได้ว่าส่งผลกระทบต่อกลุ่มธุรกิจเหล่านั้น เมื่อการแจ้งล่วงหน้าไม่สามารถกระทำได้ ผู้กำกับแจ้งผู้กำกับที่เกี่ยวข้องเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้หลังจากดำเนินการแล้ว

3.4 ผู้กำกับมีส่วนร่วมได้เสียทางกฎหมายและจุดประสงค์ที่สมเหตุสมผล ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ทางการกำกับ ในการแสวงหาสารสนเทศจากผู้กำกับอื่น

3.5 ผู้กำกับประเมินคำร้องขอสารสนเทศจากผู้กำกับอื่น ตามเกณฑ์การพิจารณาเป็นรายกรณี

3.6 ผู้กำกับตอบสนองในลักษณะที่ทันท่วงทีและครอบคลุม เมื่อแลกเปลี่ยนสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง และในการตอบสนองต่อคำร้องขอจากผู้กำกับที่แสวงหาสารสนเทศ

3.7 การแลกเปลี่ยนที่เคร่งครัดเกี่ยวกับระดับ รูปแบบ และลักษณะรายละเอียดของสารสนเทศที่แลกเปลี่ยนไม่เป็นสิ่งที่กำหนดโดยผู้กำกับ

3.8 ก่อนการแลกเปลี่ยนสารสนเทศที่เป็นความลับ ผู้กำกับมั่นใจว่าผู้รับสารสนเทศปฏิบัติตามข้อกำหนดการรักษาความลับ

3.9 โดยทั่วไป ผู้กำกับอนุญาตให้สารสนเทศที่แลกเปลี่ยนกับผู้กำกับอื่น ได้รับการส่งต่อไปยังผู้กำกับอื่นที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลอื่นในเขตการกำกับ โดยมีข้อแม้ว่าข้อกำหนดการรักษาความลับที่จำเป็นได้รับการนำมาใช้

3.10 ผู้กำกับได้รับสารสนเทศที่เป็นความลับจากผู้กำกับอื่น ใช้สารสนเทศนี้เฉพาะวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เมื่อมีการร้องขอสารสนเทศ

ก่อนการใช้สารสนเทศสำหรับวัตถุประสงค์อื่น รวมทั้งการแลกเปลี่ยนสารสนเทศนี้กับผู้อื่น ผู้กำกับได้รับความเห็นชอบจากผู้กำกับที่เป็นจุดกำเนิดของสารสนเทศ

3.11 ในกรณีที่ผู้กำกับมีความจำเป็นทางกฎหมายต้องเปิดเผยสารสนเทศที่เป็นความลับ ซึ่งได้รับจากผู้กำกับอื่น ผู้กำกับแจ้งผู้กำกับที่เป็นจุดกำเนิดของสารสนเทศทันที โดยแสดงว่าสารสนเทศใดที่จำเป็นต้องเปิดเผยและสภาพแวดล้อมในการเปิดเผย เมื่อไม่มีการอนุญาตให้ส่งต่อสารสนเทศนี้ ผู้กำกับใช้เครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อต่อต้านการเรียกร่องและปกป้องความลับของสารสนเทศ

ICP 4 การอนุญาต (Licensing) นิติบุคคลที่มีความประสงค์เข้าสู่กิจกรรมประกันภัย ต้องได้รับอนุญาตก่อนการดำเนินธุรกิจ ในเขตการกำกับ ข้อกำหนดและกระบวนการสำหรับการอนุญาตต้องชัดเจน ยุติธรรม เปิดเผยต่อสาธารณชน และได้รับการนำไปใช้อย่างสอดคล้องกัน

4.1 ในการคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ถือกรรมธรรม์ เขตอำนาจการกำกับควบคุมผ่านการอนุญาต ซึ่งหน่วยธุรกิจได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการประกันภัยภายในเขตการกำกับ

4.2 บทบัญญัติแห่งกฎหมายประกันภัย

- รวมถึงค่าจำกัดความของกิจกรรมประกันภัยที่ได้รับการควบคุม ซึ่งขึ้นอยู่กับใบอนุญาต
- ห้ามกิจกรรมประกันภัยที่ไม่ได้รับอนุญาต
- กำหนดรูปแบบทางกฎหมายที่อนุญาตสำหรับผู้รับประกันภัย
- จัดสรรความรับผิดชอบสำหรับการออกไปอนุญาต และ

- กำหนดกระบวนการและรูปแบบของการจัดตั้ง ในกรณีที่ผู้รับประกันภัยต่างชาติได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมประกันภัยภายในเขตการค้ากับ

4.3 ข้อกำหนดการอนุญาตและกระบวนการมีความชัดเจน ไม่ลำเอียง เปิดเผยต่อสาธารณชน และได้รับการประยุกต์ใช้อย่างต่อเนื่อง โดยมีการกำหนดให้

- คณะกรรมการ ผู้บริหารระดับสูง ทั้งในระดับบุคคลและระดับกลุ่มบุคคล เจ้าของที่มีนัยสำคัญ และบุคคลหลักในหน้าที่ควบคุม ของผู้ยื่นคำขอรับอนุญาตมีความเหมาะสม

- ผู้ยื่นคำขอรับอนุญาตปฏิบัติตามข้อกำหนดเงินกองทุน

- ผู้ยื่นคำขอรับอนุญาตโครงสร้างและระบบการจัดการในระดับบริษัทหรือกลุ่มที่ดี ซึ่งไม่เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพของการกำกับ และ

- ผู้ยื่นคำขอรับอนุญาตมีแผนธุรกิจและแผนการเงินที่ดี

4.4 เมื่อผู้รับประกันภัยแสวงหาการจัดตั้งสาขาหรือวิเทศสาขาในเขตการค้ากับต่างประเทศ ผู้กำกับเจ้าบ้าน (host supervisor) ที่เกี่ยวข้องหรือกับผู้กำกับในถิ่นกำเนิด (home supervisor) ตามความเหมาะสมก่อนการออกใบอนุญาต

4.5 เมื่อผู้รับประกันภัยแสวงหาการดำเนินกิจกรรมข้ามพรมแดน โดยปราศจากการจัดตั้งสำนักงานทางกายภาพในเขตการค้ากับของผู้กำกับเจ้าบ้าน ผู้กำกับเจ้าบ้านที่เกี่ยวข้องหรือกับผู้กำกับในถิ่นกำเนิดตามความเหมาะสมก่อนการอนุญาตกิจกรรมดังกล่าว

4.6 ผู้กำกับตรวจสอบคำขอ ตัดสินใจ และแจ้งผู้ยื่นคำขอในผลการตัดสินใจภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน

4.7 ผู้กำกับปฏิเสธการออกใบอนุญาต เมื่อผู้ยื่นคำขอไม่ได้มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดการอนุญาต ผู้กำกับมีอำนาจในการเพิ่มข้อกำหนด เงื่อนไข หรือข้อจำกัด สำหรับผู้ยื่นคำขอตามความเหมาะสม

4.8 ถ้าการอนุญาตได้รับการปฏิเสธ ตั้งเงื่อนไข หรือจำกัด ผู้ยื่นคำขอได้รับการอธิบาย

4.9 ใบอนุญาตแสดงขอบเขตที่อนุญาตอย่างชัดเจน

ICP 5 ความเหมาะสมของบุคคล (Suitability of Persons) ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส บุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม และเจ้าของผู้รับประกันภัยที่มีนัยสำคัญ (significant owner) ต้องมีความเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของตน

5.1 บทบัญญัติแห่งกฎหมายระบุว่าบุคคลใดมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดความเหมาะสม

5.2 เพื่อให้มีความเหมาะสม ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส บุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม มีความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เจ้าของที่มีนัยสำคัญได้รับการกำหนดให้มีความมั่นคงทางการเงินและความซื่อสัตย์สุจริตที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

5.3 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยแสดงในเวลาเริ่มต้น และเวลาต่อมาเมื่อได้รับการร้องขอจากผู้กำกับ ถึงความเหมาะสมของคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส บุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม และเจ้าของที่มีนัยสำคัญ ข้อกำหนดความเหมาะสมและขอบเขตของการทบทวนที่กำหนดไว้ ขึ้นอยู่กับตำแหน่งและความรับผิดชอบของบุคคลนั้นๆ

5.4 ผู้กำกับกำหนดว่าต้องได้รับแจ้งจากผู้รับประกันภัยถึงการเปลี่ยนแปลงใดๆ ของคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส บุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม และเจ้าของที่มีนัยสำคัญ และภายใต้สถานการณ์ใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความเหมาะสมของคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส บุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม และเจ้าของที่มีนัยสำคัญ

5.5 ผู้กำกับดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขสถานการณ์เมื่อคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส บุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม และเจ้าของที่มีนัยสำคัญ ไม่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดความเหมาะสม

5.6 ผู้กำกับแลกเปลี่ยนสารสนเทศกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกเขตการค้ากับเมื่อมีความจำเป็นเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส บุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม และเจ้าของที่มีนัยสำคัญของผู้รับประกันภัย

ICP 6 การเปลี่ยนแปลงการควบคุมและการโอนกลุ่มการประกันภัย (Changes in Control and Portfolio Transfers) การเห็นชอบทางการกำกับได้รับการกำหนดไว้สำหรับข้อเสนอการถือสิทธิเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญ หรือการมีส่วนร่วมผลประโยชน์จากผู้รับประกันภัย ซึ่งเป็นผลให้บุคคลนั้น (นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดา) ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ด้วยตนเองหรือร่วมกับผู้อื่น ใช้อำนาจควบคุมผู้รับประกันภัย หลักการเดียวกันนี้ประยุกต์ใช้กับการโอนกลุ่มการประกันภัยหรือการควบรวมกิจการของผู้รับประกันภัย

6.1 คำว่า "ควบคุม" เหนือผู้รับประกันภัยได้รับการให้ความหมายไว้ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายและแสดงถึงเป็นอย่างน้อย ดังนี้

- การถือจำนวนหรือร้อยละของหุ้นหรือเครื่องมือทางการเงินที่ออกแล้ว (เช่น ตราสารหนี้แปลงสภาพที่เป็นการบังคับให้แปลงสภาพ) เกินกว่าขีดจำกัดที่กำหนดไว้สำหรับผู้รับประกันภัย หรือคนกลางของผู้รับประกันภัย หรือเจ้าของผู้รับประกันภัยในขั้นสุดท้าย

- สิทธิการออกเสียงที่มาพร้อมกับหุ้นหรือเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวข้างต้น

- อำนาจในการแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอื่นๆ หรือการถอดถอนบุคคลเหล่านี้

6.2 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยแจ้งการเสนอขอครอบครองหรือเปลี่ยนแปลงการควบคุมผู้รับประกันภัย ผู้กำกับให้หรือไม่ให้ความเห็นชอบบุคคล (นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดา) ซึ่งประสงค์ได้มาซึ่งการเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญหรือการควบคุมส่วนได้เสียในผู้รับประกันภัย ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม เพียงผู้เดียวหรือร่วมกับผู้อื่น

6.3 ผู้กำกับเห็นชอบการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เหนือระดับการควบคุมผู้รับประกันภัยที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยบุคคล (นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดา) ไม่ว่าจะได้รับมาเพียงผู้เดียวหรือร่วมกับผู้อื่น สิ่งนี้ประยุกต์ใช้กับผู้มีส่วนได้เสียรายอื่นในผู้รับประกันภัย หรือคนกลางของผู้รับประกันภัย หรือเจ้าของผู้รับประกันภัยในขั้นสุดท้าย ผู้กำกับกำหนดให้มีการแจ้งที่เหมาะสมจากผู้รับประกันภัย ในกรณีที่มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญต่ำกว่าระดับการควบคุมที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

6.4 ข้อกำหนดในมาตรฐาน 6.2 และ 6.3 ข้างต้นอ้างอิงถึงการครอบครองหรือการเปลี่ยนแปลงการควบคุม เมื่อคนกลางหรือเจ้าของผู้รับประกันภัยในขั้นสุดท้ายของผู้รับประกันภัยอยู่ภายนอกเขตการกำกับที่ผู้รับประกันภัยได้รับการจัดตั้งขึ้น ในกรณีเช่นนี้ ผู้กำกับร่วมมือกับผู้กำกับของนิติบุคคลเหล่านั้น เมื่อเกี่ยวข้องและจำเป็น

6.5 ผู้กำกับมั่นใจว่า ผู้ที่พยายามได้มาซึ่งการควบคุมมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์เดียวกันกับกรณีที่บุคคลเหล่านี้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตใหม่

6.6 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยแจ้งสารสนเทศที่เหมาะสมเกี่ยวกับผู้ถือหุ้นของตนเอง และบุคคลอื่นใดที่ใช้อำนาจควบคุม ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

6.7 ผู้กำกับปฏิเสธคำขอของผู้เสนอเป็นเจ้าของเพื่อควบคุมผู้รับประกันภัย ถ้าความจริงที่ได้จากการอนุมานอย่างมีเหตุผลว่า ความเป็นเจ้าของของบุคคลเหล่านี้จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิของผู้ถือกรรมธรรม์มากเกินไป ผู้กำกับสามารถระบุเจ้าของที่มีเจตนาเป็นประโยชน์

6.8 ในการประเมินคำขอสำหรับการเสนอขอครอบครอง หรือการเปลี่ยนแปลงการควบคุมผู้รับประกันภัย ผู้กำกับจัดทำข้อกำหนดสำหรับทรัพยากรทางการเงินและมีค่าใช้จ่ายทางการเงิน

6.9 การเปลี่ยนแปลงจากบริษัทแบบสหการ (mutual company) เป็นบริษัทหุ้น (stock company) หรือในทางกลับกัน ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้กำกับ ผู้กำกับมั่นใจในตนเองกับกฎหมายพื้นฐานขององค์กรใหม่ หรือเอกสารการควบคุมองค์กรของบริษัทก่อนการให้ความเห็นชอบ

การโอนกลุ่มหลักทรัพย์

6.10 การโอนทั้งหมดหรือเพียงส่วนหนึ่งของธุรกิจของผู้รับประกันภัยต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้กำกับ โดยพิจารณาถึงฐานะทางการเงินของผู้รับโอนและผู้โอน นอกเหนือจากการพิจารณาสิ่งอื่นๆ ผู้กำกับมีความมั่นใจในตนเองว่าผลประโยชน์ของผู้ถือกรรมธรรม์ทั้งของผู้รับโอนและผู้โอนจะได้รับความคุ้มครอง

ICP 7 บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจัดทำและปฏิบัติตามกรอบบรรษัทภิบาล ซึ่งกำหนดการบริหารและการดูแลธุรกิจของผู้รับประกันภัยที่เข้มแข็งและรอบคอบ และการตระหนักและป้องกันผลประโยชน์ของผู้ถือกรรมธรรม์อย่างเพียงพอ

วัตถุประสงค์และกลยุทธ์ของผู้รับประกันภัย

7.1 ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการของผู้รับประกันภัย จัดทำและดูแลการนำวัตถุประสงค์ทางธุรกิจและกลยุทธ์ของผู้รับประกันภัยไปปฏิบัติ เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น รวมทั้งกลยุทธ์ความเสี่ยงและความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (risk appetite) ซึ่งสอดคล้องกับผลประโยชน์และความอยู่รอดของผู้รับประกันภัยในระยะยาว

การจัดสรรความรับผิดชอบด้านการดูแลและการบริหารที่เหมาะสม

7.2 ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการของผู้รับประกันภัย

- มั่นใจว่าบทบาทและความรับผิดชอบได้รับการจัดสรรให้แก่คณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส และบุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุมได้รับการระบุอย่างชัดเจน เพื่อส่งเสริมการแบ่งแยกหน้าที่ดูแลออกจากความรับผิดชอบในการบริหารงาน และ

- ให้การดูแลผู้บริหารระดับอาวุโสที่เพียงพอ

โครงสร้างและระบบการจัดการของคณะกรรมการ

7.3 ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการของผู้รับประกันภัยมีสิ่งต่อไปนี้ ตามเกณฑ์การดำเนินงานปกติ

- จำนวนและส่วนผสมของบุคคลที่เหมาะสม เพื่อมั่นใจว่าในระดับของคณะกรรมการมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่เพียงพอ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เท่าเทียมกับโครงสร้างของระบบการจัดการ ธรรมชาติ ขนาด และความซับซ้อนของธุรกิจของผู้รับประกันภัย

- แนวปฏิบัติระบบการจัดการและกระบวนการภายในที่เหมาะสม เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการในลักษณะที่ส่งเสริมประสิทธิภาพ การพิจารณาข้อเท็จจริงโดยไม่บิดเบือน การตัดสินใจและความคิดเห็นที่เป็นอิสระ ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการ และ

- อำนาจและทรัพยากรที่เพียงพอ เพื่อสามารถปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิผล

หน้าที่ของสมาชิกคณะกรรมการรายบุคคล

7.4 ผู้กำกับกำหนดให้สมาชิกคณะกรรมการรายบุคคล

- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตใจ ซื่อสัตย์ มีเหตุผล
- ดำเนินการด้วยความระมัดระวังและสอบทานธุรกิจตามสมควร
- ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้รับประกันภัยและผู้ถือกรมธรรม์ โดยเห็นแก่ผลประโยชน์ของผู้รับประกันภัยและผู้ถือกรมธรรม์มากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- ใช้ดุลพินิจที่เป็นอิสระและเป็นธรรมในการตัดสินใจของตนเอง โดยพิจารณาถึงผลประโยชน์ของผู้รับประกันภัยและผู้ถือกรมธรรม์ และ
- ไม่ใช้ตำแหน่งของตนเองเพื่อสร้างความได้เปรียบ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับประกันภัย

การบริหารความเสี่ยง ระบบและหน้าที่การควบคุมภายใน

7.5 ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการของผู้รับประกันภัยให้การดูแลในด้านการออกแบบและการนำการบริหารความเสี่ยง ระบบและหน้าที่การควบคุมภายในที่ดีไปปฏิบัติ

นโยบายและการปฏิบัติด้านการจ่ายค่าตอบแทน

7.6 ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการของผู้รับประกันภัย

- นำนโยบายการจ่ายค่าตอบแทนมาปฏิบัติและดูแลการปฏิบัติให้มีประสิทธิผล สอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้และผลประโยชน์ในระยะยาวของผู้รับประกันภัย มีความเหมาะสมกับผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งมีได้นำไปสู่การรับความเสี่ยงที่มากเกินไปหรือไม่เหมาะสม และ
- มั่นใจว่านโยบายการจ่ายค่าตอบแทน ครอบคลุมบุคคลที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส บุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม และพนักงานที่การปฏิบัติงานอาจมีผลกระทบต่อภาวะความเสี่ยงของผู้รับประกันภัย (เจ้าหน้าที่รับความเสี่ยงหลัก) เป็นอย่างน้อย

รายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือและโปร่งใส

7.7 ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการของผู้รับประกันภัยมั่นใจว่า มีกระบวนการรายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือ ทั้งจุดประสงค์การเปิดเผยต่อสาธารณชนและการกำกับ ซึ่งสนับสนุนโดยบทบาทและความรับผิดชอบที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนของคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส และผู้สอบบัญชีภายนอก

ความโปร่งใสและการสื่อสาร

7.8 ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการของผู้รับประกันภัยมีระบบและการควบคุม เพื่อมั่นใจถึงการส่งเสริมการสื่อสารกับผู้กำกับและผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการผู้รับประกันภัยที่เหมาะสม ทันเวลา และมีประสิทธิผล

หน้าที่ของผู้บริหารระดับอาวุโส

7.9 ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการของผู้รับประกันภัยมีนโยบายและกระบวนการที่เหมาะสม เพื่อมั่นใจว่าผู้บริหารระดับอาวุโส

- ทำให้การดำเนินงานประจำวันของผู้รับประกันภัยสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามกลยุทธ์ นโยบาย และกระบวนการของผู้รับประกันภัย
- ส่งเสริมวัฒนธรรมของการบริหารความเสี่ยงที่ดี การปฏิบัติตามกฎหมาย และปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างเป็นธรรม
- ให้สารสนเทศที่เพียงพอและในเวลาที่เหมาะสมแก่คณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถปฏิบัติภารกิจและหน้าที่ รวมถึงการเฝ้าสังเกตและทบทวนผลการดำเนินงานและภาวะความเสี่ยงของผู้รับประกันภัย และผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารระดับอาวุโส และ
- ให้สารสนเทศที่ได้รับการร้องขอแก่ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องและผู้กำกับ เพื่อเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายและภาระหน้าที่อื่นที่ประยุกต์ใช้กับผู้รับประกันภัยและผู้บริหารระดับอาวุโส

การทบทวนทางการกำกับ

7.10 ผู้กำกับมีอำนาจในการกำหนดให้ผู้รับประกันภัยแสดงความเพียงพอและประสิทธิผลของกรอบบรรษัทภิบาลของตน

ICP 8 การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน (Risk Management and Internal Controls) ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่มีประสิทธิผล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกรอบบรรษัทภิบาล รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิผลในการบริหารความเสี่ยง การปฏิบัติตามกฎหมาย การดำเนินการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย และการควบคุมภายใน

ระบบสำหรับการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน

8.1 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจัดทำและดำเนินการภายใต้ระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่มีประสิทธิผล

หน้าที่การควบคุมภายใน (โดยทั่วไป)

8.2 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีหน้าที่การควบคุมที่มีประสิทธิผลด้วยอำนาจที่ชอบธรรม ความเป็นอิสระ และทรัพยากรที่จำเป็น

หน้าที่การบริหารความเสี่ยง

8.3 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีหน้าที่การบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล โดยสามารถช่วยผู้รับประกันภัยในการระบุ ประเมิน เผ่าสังเกตร บริหาร และรายงานความเสี่ยงสำคัญในแนวทางที่ทันเวลา

หน้าที่การปฏิบัติตามกฎหมาย

8.4 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีหน้าที่การปฏิบัติตามกฎหมายที่มีประสิทธิผล โดยสามารถช่วยผู้รับประกันภัยในการปฏิบัติตามพันธสัญญาทางกฎหมายและการควบคุม ส่งเสริมและดำรงวัฒนธรรมบรรษัทในการปฏิบัติตามกฎหมายและความซื่อสัตย์สุจริต

หน้าที่ทางคณิตศาสตร์ประกันภัย

8.5 ผู้กำกับกำหนดให้มีหน้าที่ทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่มีประสิทธิผล ซึ่งสามารถประเมินค่าและให้คำแนะนำแก่ผู้รับประกันภัยเกี่ยวกับเงินสำรองทางเทคนิค กิจกรรมในการกำหนดเบี้ยประกันภัยและราคา และการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายและการควบคุมที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างน้อย

หน้าที่การตรวจสอบภายใน

8.6 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีหน้าที่การตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิผล มีความสามารถในการให้การรับประกันที่เป็นอิสระแก่คณะกรรมการ ในด้านระบบการจัดการของผู้รับประกันภัย รวมถึงการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน

การจ้างหน่วยงานภายนอกสำหรับหน้าที่หรือกิจกรรมที่สำคัญ

8.7 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยดำรงไว้ซึ่งการดูแลและความรับผิดชอบสำหรับการจ้างหน่วยงานภายนอกดำเนินการหรือหน้าที่สำคัญ (เช่น หน้าที่การควบคุม) ในระดับเดียวกับกิจกรรมหรือหน้าที่ที่ไม่จ้างหน่วยงานภายนอกดำเนินการเป็นอย่างน้อย

ICP 9 การทบทวนและการรายงานทางการกำกับ (Supervisory Review and Reporting) ผู้กำกับมีระบบการกำกับแบบของครวม (integrated) และตั้งอยู่บนพื้นฐานความเสี่ยง (risk-based) ซึ่งใช้ในการเผ่าสังเกตร (monitor) นอกสถานที่ประกอบการและการตรวจสอบ (inspection) ในสถานที่ประกอบการ เพื่อทดสอบ (examine) ธุรกิจของผู้รับประกันภัยแต่ละราย ประเมินสถานการณ์ดำเนินงาน คุณภาพและประสิทธิผลของคณะกรรมการและผู้บริหารระดับอาวุโส รวมถึงการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและข้อกำหนดทางการกำกับ ผู้กำกับได้รับสารสนเทศที่จำเป็นเพื่อดำเนินการกำกับผู้รับประกันภัยที่มีประสิทธิผลและประเมินสภาพตลาดประกันภัย

9.1 ผู้กำกับมีระบบการประเมินความเสี่ยงของผู้รับประกันภัย ซึ่งพิจารณาถึงลักษณะธรรมชาติ ขนาดและความซับซ้อน ผู้กำกับใช้ระบบนี้เพื่อกำหนดความลึกซึ้งและระดับที่เหมาะสมสำหรับการตรวจสอบในสถานที่ทำการและการเผ่าสังเกตรนอกสถานที่ที่ต้องการสำหรับแต่ละผู้รับประกันภัย ระบบนี้ใช้การป้อนข้อมูลจากในสถานที่ทำการและการเผ่าสังเกตรนอกสถานที่ทำการ รวมถึงการวิเคราะห์ตลาด การทบทวนตามแนวนอน และแหล่งสารสนเทศอื่นเพื่อประเมินความเสี่ยง

การรายงานและการเฝ้าสังเกตนอกสถานที่ทำการ

9.2 ผู้กำกับ

- ดำรงกรอบสำหรับการเฝ้าสังเกตและการกำกับผู้รับประกันภัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสื่อสารกับผู้รับประกันภัย โดยได้รับรายงานทางการเงินและสถิติ การวิเคราะห์ตลาด และสารสนเทศอื่น
- ข้อกำหนดสำหรับการส่งสารสนเทศทางการเงินและสถิติ รายงานทางคณิตศาสตร์ประกันภัย รายงานฐานะความสามารถในการชำระหนี้ และสารสนเทศอื่นอย่างเป็นประจำ เป็นระบบ และครอบคลุม โดยผู้รับประกันภัยทุกรายที่ได้รับอนุญาตในเขตการกำกับ
- กำหนดขอบเขต เนื้อหา และความถี่ของสารสนเทศและรายงานเหล่านั้น
- กำหนดให้ส่งสารสนเทศเพิ่มเติม ซึ่งมีความถี่และรายละเอียดมากขึ้นอย่างทันเวลา เมื่อใดก็ตามที่มีความต้องการใช้
- จัดทำกระบวนการและแนวทางปฏิบัติสำหรับการรายงาน

9.3 สำหรับการรวบรวมสารสนเทศ ผู้กำกับ

- กำหนดให้ผู้รับประกันภัยส่งสารสนเทศเกี่ยวกับสถานะทางการเงินและผลการดำเนินงานอย่างทันเวลา ผู้กำกับอาจร้องขอและได้รับสารสนเทศทางการเงินจากสมาชิกรายใดรายหนึ่งของกลุ่มการรับประกันภัย
- กำหนดหลักการและปกติวิสัย (norms) เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีและการรวมมาตรฐานที่ใช้ในการรายงานทางการเงิน
- กำหนดให้ผู้รับประกันภัยรายงานภาวะความเสี่ยงนอกงบดุล
- กำหนดให้ผู้รับประกันภัยรายงานการจ้างหน่วยงานภายนอกปฏิบัติงาน และ
- กำหนดให้ผู้รับประกันภัยรายงานการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญใดๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อสถานะการดำเนินงานในทันที

9.4 เพื่อช่วยให้มั่นใจต่อความถูกต้องของสารสนเทศ ผู้กำกับกำหนดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ

- ระดับที่เหมาะสมของผู้บริหารระดับอาวุโสของผู้รับประกันภัยที่รับผิดชอบสำหรับการรายงานทางการเงินและสถิติอย่างทันเวลาและถูกต้อง เช่นเดียวกับรายงานอื่นๆ ที่กำหนดให้ส่ง
- รายงานทางการเงินและสถิติที่ไม่ถูกต้องได้รับการแก้ไขเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้
- รายงานและสารสนเทศประเภทที่กำหนดไว้ต้องได้รับการสอบทานและ/หรือการทบทวนทางคณิตศาสตร์ และ
- ความเห็นของผู้สอบบัญชีต้องมีอยู่ในงบการเงินประจำปีเป็นอย่างน้อย

9.5 ผู้กำกับทบทวนข้อกำหนดการรายงานตามช่วงเวลา รวมถึงการพิจารณาข้อกำหนดที่สูงขึ้นสำหรับผู้รับประกันภัย บนพื้นฐานของลักษณะ ขนาด และความซับซ้อน เพื่อ

- มั่นใจว่าผู้รับประกันภัยยังคงรักษาวัตถุประสงค์ที่มุ่งหมายไว้ และ
- ระบุช่องว่างใดๆ ที่ต้องการเพิ่มเติม

การตรวจสอบในสถานที่ทำการ

9.6 บทบัญญัติแห่งกฎหมายหลักให้อำนาจในขอบเขตที่กว้างแก่ผู้กำกับ เพื่อดำเนินการตรวจสอบในสถานที่ทำการและรวบรวมสารสนเทศที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ การแจ้งผู้รับประกันภัยล่วงหน้าไม่เป็นข้อกำหนดที่ต้องดำเนินการก่อนการตรวจสอบในสถานที่ทำการ

9.7 ผู้กำกับตรวจสอบความถูกต้องของสารสนเทศในรายงานทางการเงินและสถิติ ด้วยวิธีการตรวจสอบในสถานที่ทำการตามช่วงระยะเวลา ในกรณีที่หน่วยงานอื่นนอกจากผู้กำกับตรวจสอบความถูกต้องของสารสนเทศ การจัดการสื่อสารกับผู้กำกับได้รับการจัดทำขึ้น

9.8 ผู้กำกับกำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตสำหรับการตรวจสอบในสถานที่ทำการ พัฒนาโปรแกรมการทำงานที่เกี่ยวข้องและดำเนินการตรวจสอบ

9.9 ผู้กำกับหารือสิ่งที่ค้นพบและความต้องการสำหรับการดำเนินการแก้ไขกับผู้รับประกันภัยในทันที โดยได้รับผลการตอบสนองที่เหมาะสมจากผู้รับประกันภัย และติดตามผลเพื่อมั่นใจว่าการดำเนินการที่กำหนดไว้ได้รับการปฏิบัติ ในการสรุปผลการตรวจสอบในสถานที่ทำการ ผู้กำกับออกรายงานให้แก่ผู้กำกับผู้รับประกันภัยโดยแสดงขอบเขตของผลการตรวจสอบ

9.10 ความสามารถของผู้กำกับในการดำเนินการตรวจสอบในสถานที่ทำการ มิได้ถูกจำกัดโดยการที่ผู้รับประกันภัยจ้างหน่วยงานภายนอกดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ

ICP 10 มาตรการป้องกันและแก้ไข (Preventive and Corrective Measures) ผู้กำกับดำเนินมาตรการป้องกันและแก้ไข ซึ่งทันเวลา เหมาะสม และจำเป็นต่อการบรรล่วัตถุประสงค์ในการกำกับประกันภัย

10.1 ผู้กำกับมีอำนาจในการดำเนินการกับบุคคลหรือนิติบุคคลที่ดำเนินกิจกรรมประกันภัยโดยมิได้รับอนุญาต

10.2 ผู้กำกับมีอำนาจและความสามารถที่เพียงพอ รวมถึงการมีเครื่องมือที่เพียงพอ เพื่อดำเนินมาตรการป้องกันและแก้ไขทันที ถ้าผู้รับประกันภัยไม่สามารถดำเนินธุรกิจในขณะที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติทางธุรกิจที่ดี

หรือข้อกำหนดทางการควบคุม มีระดับต่างๆ ของการดำเนินการหรือมาตรการแก้ไข ซึ่งรวมถึงการอนุญาตให้มีการแทรกแซงล่วงหน้าเมื่อมีความจำเป็น มาตรการป้องกันและแก้ไขได้รับการประยุกต์ใช้ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับความรุนแรงของปัญหาของผู้รับประกันภัย

10.3 มีการเร่งการดำเนินการหรือมาตรการแก้ไขอย่างทันท่วงที ซึ่งสามารถดำเนินการถ้าปัญหาเริ่มเลวร้ายลงหรือผู้รับประกันภัยไม่สนใจคำร้องขอจากผู้กำกับในการดำเนินการป้องกันและแก้ไข

10.4 ถ้ามีความจำเป็น ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยพัฒนาแผนที่ยอมรับได้สำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหา แผนการป้องกันและแก้ไขรวมถึงขั้นตอนที่ตกลงไว้และยอมรับได้เพื่อแก้ไขประเด็นที่เกิดขึ้นภายในกรอบระยะเวลาที่ยอมรับได้ เมื่อแผนการป้องกันและแก้ไขได้รับการตกลงหรือบังคับใช้ ผู้กำกับตรวจสอบตามช่วงเวลาเพื่อตัดสินใจว่าผู้รับประกันภัยมีการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ

10.5 ผู้กำกับสื่อสารกับคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส และบุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม และนำข้อกังวลที่สำคัญไปสู่ความสนใจของบุคคลเหล่านี้อย่างทันท่วงที เพื่อมั่นใจว่ามาตรการป้องกันและแก้ไขได้รับการนำไปใช้และประเด็นที่ค้างอยู่ได้รับการติดตามไปสู่การแก้ไขที่น่าพอใจ

10.6 ผู้กำกับริเริ่มมาตรการที่ได้รับการออกแบบเพื่อป้องกันการเกิดการละเมิดบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และแก้ไขการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจทำให้ผู้ถือกรรมธรรม์มีความเสี่ยงหรือส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ทางการกำกับอื่นอย่างทันทีและมีประสิทธิภาพ

ICP 11 การบังคับใช้กฎหมาย (Enforcement) ผู้กำกับบังคับให้มีการปฏิบัติตามแก้ไข และเมื่อมีความจำเป็นดำเนินการลงโทษโดยพิจารณาบนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและไม่ลำเอียง ซึ่งเปิดเผยต่อสาธารณชน

11.1 ผู้กำกับมีอำนาจในการบังคับให้มีการปฏิบัติตามแก้ไขอย่างทันท่วงที เมื่อปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้รับประกันภัยได้รับการระบุ ผู้กำกับออกคำสั่งการอย่างเป็นทางการให้แก่ผู้รับประกันภัยเพื่อปฏิบัติตามบางประการ หรือหลีกเลี่ยงจากการปฏิบัติตามบางประการ คำสั่งการที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการปัญหาที่ระบุไว้

11.2 ผู้กำกับมีขอบเขตของการดำเนินการเพื่อประยุกต์การบังคับใช้กฎหมายที่เหมาะสมเมื่อมีการเผชิญกับปัญหาเกิดขึ้น อำนาจที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายควรรวมถึงการจำกัดกิจกรรมทางธุรกิจและมาตรการเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งในฐานะการเงินของผู้รับประกันภัยเป็นอย่างน้อย

11.3 ภายหลังจากการปฏิบัติตามแก้ไขหรือมาตรการเยียวยา คำสั่งการหรือการลงโทษได้รับการบังคับให้ดำเนินการ ผู้กำกับตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้รับประกันภัย และประเมินความมีประสิทธิภาพ

11.4 ผู้กำกับมีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเพื่อจัดการปัญหาการบริหารและระบบการจัดการ รวมถึงอำนาจในการกำหนดให้ผู้รับประกันภัยเปลี่ยนแปลงหรือจำกัดอำนาจของคณะกรรมการ ผู้บริหารระดับอาวุโส บุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการควบคุม เจ้าของผู้รับประกันภัยที่มีนัยสำคัญ และผู้ตรวจสอบภายนอก

11.5 เมื่อมีความจำเป็นและในกรณีเหตุการณ์ที่รุนแรงมาก ผู้กำกับดำเนินการพิทักษ์ทรัพย์ของผู้รับประกันภัย ซึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดการดำเนินงานอย่างระมัดระวัง หรือข้อกำหนดอื่นๆ ผู้กำกับมีอำนาจในการควบคุมผู้รับประกันภัย หรือแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่ระบุไว้หรือผู้มอบงานและการจัดการอื่นๆ เพื่อผลประโยชน์ของผู้ถือกรรมธรรม์

11.6 มีการลงโทษในลักษณะของค่าปรับและการลงโทษอื่นต่อผู้รับประกันภัยและบุคคลอื่น เมื่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายได้รับการละเมิด การลงโทษเป็นส่วนหนึ่งของการละเมิดที่ระบุไว้

11.7 บทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดการลงโทษผู้รับประกันภัยและบุคคลผู้ซึ่งบกพร่องต่อการให้สารสนเทศแก่ผู้กำกับที่ทันเวลา หน่วยงานเฝ้าระวังสารสนเทศจากผู้กำกับ ให้สารสนเทศที่มีเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดแก่ผู้กำกับ หรือการรายงานผิดที่ได้ไตร่ตรองไว้แล้วต่อผู้กำกับ

11.8 กระบวนการของการลงโทษมิได้ทำให้การดำเนินการมาตรการป้องกันและแก้ไขและการบังคับใช้กฎหมายล่าช้าลง

11.9 ผู้กำกับหรือหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบในเขตการกำกับ ดำเนินการเพื่อบังคับให้มีการลงโทษทั้งหมดซึ่งได้บังคับใช้แล้ว

11.10 ผู้กำกับมั่นใจว่าความสอดคล้องในลักษณะที่ผู้รับประกันภัยและบุคคลได้รับการลงโทษ ดังที่การละเมิดและการปฏิบัติที่ย่อหย่อนที่คล้ายคลึงกันได้รับการลงโทษ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

ICP 12 การปิดกิจการและออกจากตลาด (Winding-up and Exit from the Market) บทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดขอบเขตของทางเลือกสำหรับนิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจประกันภัยในการออกจากตลาด รวมถึงนิยามลักษณะของความไม่สามารถชำระหนี้ จัดทำหลักเกณฑ์และกระบวนการสำหรับการจัดการกับนิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจประกันภัยที่ไม่สามารถชำระหนี้ ในกรณีที่มีการปิดกิจการนิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจประกันภัย กรอบกฎหมายให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองผู้ถือกรรมธรรม์เป็นอันดับแรก และช่วยลดการขาดช่วงของการจัดหาผลประโยชน์ให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์

- 12.1 กระบวนการสำหรับการปิดกิจการและการออกจากตลาดของผู้รับประกันภัยได้รับการกำหนดไว้อย่างชัดเจนในบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ความสำคัญเร่งด่วนระดับสูงในทางกฎหมายได้รับการกำหนดเพื่อ ป้องกันสิทธิและสิทธิอันชอบธรรมของผู้ถือกรมธรรม์ กระบวนการช่วยลดการขาดช่วงของการให้ผลประโยชน์แก่ผู้ถือกรมธรรม์
- 12.2 บทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดจุดที่ไม่สามารถอนุญาตให้ผู้รับประกันภัยดำเนินธุรกิจต่อไป

ICP 13 การประกันภัยต่อและการโอนความเสี่ยงรูปแบบอื่น (Reinsurance and Other Forms of Risk Transfer) ผู้กำกับกำหนดมาตรฐานสำหรับการใช้การประกันภัยต่อและการโอนความเสี่ยงรูปแบบอื่น โดยมั่นใจว่าผู้รับประกันภัยมีการควบคุมอย่างเพียงพอและรายงานโปรแกรมการโอนความเสี่ยงของตนอย่างโปร่งใส ผู้กำกับพิจารณาถึงลักษณะของธุรกิจประกันภัยต่อเมื่อกำกับผู้รับประกันภัยต่อที่ตั้งอยู่ในเขตการกำกับของตน

- 13.1 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยต่อมีกลยุทธ์การประกันภัยต่อและการโอนความเสี่ยงรูปแบบอื่นที่เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติ ขนาด และความซับซ้อนของธุรกิจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การรับประกันภัยและความเสี่ยง และการบริหารเงินกองทุน ผู้กำกับกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยต่อมีระบบและกระบวนการเพื่อมั่นใจว่ากลยุทธ์ดังกล่าวได้รับการนำไปปฏิบัติและดำเนินการตามที่กำหนดไว้ และผู้เอาประกันภัยต่อมีระบบและการควบคุมที่เหมาะสมสำหรับธุรกรรมการโอนความเสี่ยงของตน
- 13.2 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยต่อมีความโปร่งใสในการทำประกันภัยต่อและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง โดยช่วยให้ผู้กำกับเข้าใจผลกระทบทางเศรษฐกิจของการประกันภัยต่อและการโอนความเสี่ยงรูปแบบอื่นที่มีอยู่
- 13.3 ผู้กำกับพิจารณาถึงลักษณะธรรมชาติของการกำกับ การประกันภัยต่อและคู่สัญญาอื่น รวมถึงข้อตกลงที่ยอมรับทางการกำกับ
- 13.4 ปัญหาของเอกสารผูกพันที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัยต่อ เป็นปัญหาของสัญญาทางเขตการกำกับ อย่างไรก็ตาม ผู้กำกับกำหนดว่าคู่สัญญาประกันภัยต่อจัดทำเอกสารข้อสัญญาและเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและความคุ้มครองหลักที่ตกลงกันโดยคู่สัญญาในทันที และสรุปผลสัญญาประกันภัยต่ออย่างเป็นทางการให้เสร็จสิ้นทันเวลา
- 13.5 ผู้กำกับประเมินว่าผู้เอาประกันภัยต่อควบคุมฐานะสภาพคล่อง โดยพิจารณาถึงโครงสร้างของสัญญาการโอนความเสี่ยงและรูปแบบของการจ่ายเงินที่น่าจะเกิดขึ้นจากสิ่งเหล่านี้
- 13.6 เมื่อการโอนความเสี่ยงไปสุดตลาดทุนได้รับอนุญาต ผู้กำกับสามารถเข้าใจโครงสร้างและการดำเนินงานของข้อตกลงการโอนความเสี่ยงดังกล่าวและประเมินประเด็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

ICP 14 การประเมินค่า (Valuation) ผู้กำกับจัดทำข้อกำหนดสำหรับการประเมินค่าทรัพย์สินและหนี้สินสำหรับวัตถุประสงค์ความสามารถชำระหนี้

- 14.1 การประเมินค่าแสดงถึงการยอมรับ การไม่ยอมรับ และการวัดมูลค่าทรัพย์สินและหนี้สิน
- 14.2 การประเมินค่าทรัพย์สินและหนี้สินได้รับการดำเนินการบนพื้นฐานของความสอดคล้องกัน
- 14.3 การประเมินค่าทรัพย์สินและหนี้สินได้รับการดำเนินการในลักษณะน่าเชื่อถือ ใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ และโปร่งใส
- 14.4 การประเมินค่าทรัพย์สินและหนี้สินเป็นการประเมินค่าทางเศรษฐกิจ
- 14.5 การประเมินค่าทางเศรษฐกิจของทรัพย์สินและหนี้สินสะท้อนถึงมูลค่าปัจจุบันที่ปรับด้วยความเสี่ยงของกระแสเงินสดของทรัพย์สินและหนี้สิน
- 14.6 มูลค่าของเงินสำรองทางเทคนิคและหนี้สินอื่นมิได้สะท้อนถึงสถานะความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัย
- 14.7 มูลค่าของเงินสำรองทางเทคนิคมากกว่าประมาณการในปัจจุบันในจำนวนที่เป็นส่วนเหลือม [ส่วนเหลือมเหนือประมาณการในปัจจุบัน (margin over the current estimate – MOCE)]
- 14.8 ประมาณในปัจจุบันสะท้อนถึงมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ของกระแสเงินสดในอนาคต ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติตามสัญญาประกันภัย โดยใช้สมมติฐานที่ไม่มีอคติและเป็นปัจจุบัน
- 14.9 ส่วนเหลือมเหนือประมาณการในปัจจุบันสะท้อนถึงความไม่แน่นอนที่แฝงอยู่ โดยเกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดในอนาคต ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติตามสัญญาประกันภัยตลอดช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้
- 14.10 การประเมินมูลค่าของเงินสำรองทางเทคนิคคำนึงถึงมูลค่าของเงินตามเวลา ผู้กำกับจัดทำหลักเกณฑ์สำหรับการกำหนดอัตราที่เหมาะสมในการนำมาใช้คิดลดเงินสำรองทางเทคนิค
- 14.11 ผู้กำกับกำหนดให้การประเมินมูลค่าของเงินสำรองทางเทคนิคมีการตั้งเผื่อไว้สำหรับทางเลือกในการใช้สิทธิและการค้าประกันที่มีอยู่ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัย

ICP 15 การลงทุน (Investment) ผู้กำกับจัดทำข้อกำหนดสำหรับวัตถุประสงค์ความสามารถชำระหนี้ในกิจกรรมการลงทุนของผู้รับประกันภัย เพื่อแสดงถึงความเสี่ยงที่ผู้รับประกันภัยเผชิญอยู่

เกณฑ์สำหรับการจัดทำข้อกำหนดการลงทุนทางการควบคุม

15.1 ผู้กำกับจัดทำข้อกำหนดที่สามารถประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการลงทุนของผู้รับประกันภัย

15.2 ผู้กำกับมีการเปิดเผยและความโปร่งใสในเรื่องของข้อกำหนดการลงทุนทางการควบคุม ซึ่งประยุกต์ใช้และแสดงอย่างชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของข้อกำหนดเหล่านั้น

ข้อกำหนดการลงทุนทางการควบคุมด้านกลุ่มทรัพย์สิน

15.3 ข้อกำหนดการลงทุนทางการควบคุมแสดงถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- ความมั่นคง
- สภาพคล่อง และ
- การกระจายความเสี่ยง

ของกลุ่มการลงทุนของผู้รับประกันภัยโดยรวม

ข้อกำหนดการลงทุนทางการควบคุมเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติของหนี้สิน

15.4 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยลงทุนในลักษณะที่เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติของหนี้สินของตนเอง

ข้อกำหนดการลงทุนทางการควบคุมเกี่ยวกับความสามารถในการประเมินความเสี่ยง

15.5 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยลงทุนในทรัพย์สิน ซึ่งความเสี่ยงของทรัพย์สินเหล่านี้สามารถประเมินและบริหารอย่างถูกต้อง

ข้อกำหนดการลงทุนทางการควบคุมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินโดยเฉพาะ

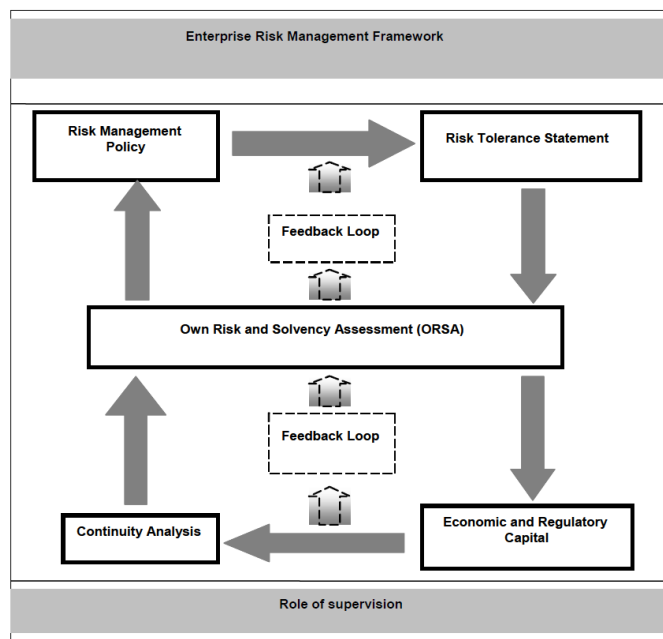
15.6 ผู้กำกับจัดทำข้อกำหนดเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับใช้กับประเภทของทรัพย์สินและการลงทุนในตลาดที่มีความซับซ้อนมากและมีความโปร่งใสน้อย หรือเครื่องมือที่มีระบบการจัดการหรือควบคุมน้อย เมื่อมีความเหมาะสม

ICP 16 การบริหารความเสี่ยงองค์กรสำหรับวัตถุประสงค์ความสามารถชำระหนี้ (Enterprise Risk Management for Solvency Purposes) ผู้กำกับจัดทำข้อกำหนดการบริหารความเสี่ยงองค์กรสำหรับวัตถุประสงค์ความสามารถชำระหนี้ ซึ่งกำหนดให้ผู้รับประกันภัยแสดงถึงความเสี่ยงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องและสำคัญ

กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร – การระบุและการวัดความเสี่ยง

16.1 ผู้กำกับกำหนดให้กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร (enterprise risk management framework – ERM) ของผู้รับประกันภัยมีการระบุวัดความเสี่ยงเชิงปริมาณภายใต้ผลลัพธ์ที่มีขอบเขตกว้างอย่างเพียงพอ โดยใช้เทคนิคซึ่งเหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติ ขนาด และความซับซ้อนของความเสี่ยงที่ผู้รับประกันภัยรับไว้ และเพียงพอสำหรับความเสี่ยงและการบริหารเงินกองทุนสำหรับวัตถุประสงค์ความสามารถชำระหนี้

แผนภาพที่ 16.1 กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กรตามมาตรฐาน IAIS



กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร – การจัดทำเอกสาร

16.2 ผู้กำกับกำหนดให้การวัดความเสี่ยงของผู้รับประกันภัยได้รับการสนับสนุนโดยการจัดทำเอกสารที่ถูกต้อง โดยให้รายละเอียดการพรรณนาและคำอธิบายของความเสี่ยงที่ครอบคลุมอย่างเหมาะสม แนวทางการวัดที่ใช่และการตั้งข้อสมมติฐานหลัก

กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร – นโยบายการบริหารความเสี่ยง

16.3 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีนโยบายการบริหารความเสี่ยง ซึ่งแสดงขอบเขตของประเภทความเสี่ยงที่สำคัญและเกี่ยวข้องว่าได้รับการบริหารอย่างไร ทั้งในเชิงกลยุทธ์ทางธุรกิจและการดำเนินงานในแต่ละวัน

16.4 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีนโยบายการบริหารความเสี่ยง ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างขีดจำกัดที่ยอมรับได้ (tolerance limits) ของผู้รับประกันภัย ข้อกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม (regulatory capital requirements) เงินกองทุนทางเศรษฐกิจ (economic capital) กระบวนการและวิธีการในการเฝ้าสังเกตความเสี่ยง

16.5 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีนโยบายการบริหารความเสี่ยง ซึ่งรวมถึงนโยบายการบริหารทรัพย์สิน-หนี้สิน (asset-liability management - ALM) ที่แสดงไว้อย่างชัดเจน โดยระบุถึงลักษณะธรรมชาติ บทบาทและขอบเขตกิจกรรมการบริหารทรัพย์สิน-หนี้สิน และความสัมพันธ์กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หน้าที่การกำหนดราคา และการบริหารการลงทุนไว้อย่างชัดเจน

16.6 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีนโยบายการบริหารความเสี่ยง ซึ่งสะท้อนถึงนโยบายการลงทุนที่แสดงไว้อย่างชัดเจน โดย

- ระบุลักษณะธรรมชาติ บทบาท และขอบเขตกิจกรรมการลงทุน และผู้รับประกันภัยมีการปฏิบัติตามข้อกำหนดการลงทุนที่จัดทำโดยผู้กำกับอย่างไร และ

- จัดทำกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่แสดงไว้ภายใต้ต้นนโยบายการลงทุนที่มีความซับซ้อนมากและมีความโปร่งใสน้อย ประเภทของทรัพย์สินและการลงทุนในตลาด หรือเครื่องมือที่มีระบบการจัดการหรือควบคุมน้อย

16.7 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีนโยบายการบริหารความเสี่ยง ซึ่งรวมถึงนโยบายที่แสดงไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการรับประกันภัย

กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร – ข้อความความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (risk tolerance statement)

16.8 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัย

- จัดทำและดำรงข้อความความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ทั้งหมดทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และกำหนดขีดจำกัดความเสี่ยงที่ยอมรับได้ โดยพิจารณาประเภทความเสี่ยงที่สำคัญและเกี่ยวข้องทั้งหมด และความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงเหล่านี้

- ใช้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในกลยุทธ์ทางธุรกิจของผู้รับประกันภัย

- นำขีดจำกัดความเสี่ยงที่ยอมรับได้บรรจุไว้ในการดำเนินงานในแต่ละวัน ผ่านนโยบายและกระบวนการบริหารความเสี่ยง

กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร – การตอบสนองความเสี่ยงและห่วงป้อนกลับ (feedback loop)

16.9 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีกรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กรที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของลักษณะความเสี่ยง (risk profile)

16.10 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีกรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กรที่รวมถึงห่วงป้อนกลับ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสารสนเทศที่เหมาะสมและมีคุณภาพดี กระบวนการบริหารและการประเมินที่ไม่ลำเอียง ซึ่งช่วยให้ผู้รับประกันภัยดำเนินการที่จำเป็นอย่างทันที่ เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของลักษณะความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงของตนเองและความสามารถชำระหนี้ (Own risk and solvency assessment – ORSA)

16.11 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยดำเนินการประเมินความเสี่ยงของตนเองและความสามารถชำระหนี้เป็นประจำ เพื่อประเมินความเพียงพอของการบริหารความเสี่ยงและฐานะความสามารถชำระหนี้ในปัจจุบันและอนาคตที่น่าจะเกิดขึ้น

16.12 ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการและผู้บริหารระดับอาวุโสของผู้รับประกันภัยรับผิดชอบต่อการประเมินความเสี่ยงของตนเองและความสามารถชำระหนี้

16.13 ผู้กำกับกำหนดให้การประเมินความเสี่ยงของตนเองและความสามารถชำระหนี้ของผู้รับประกันภัยประกอบด้วยความเสี่ยงสำคัญที่เกี่ยวข้องและสามารถคาดการณ์ได้อย่างมีเหตุผล รวมถึงความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย เครดิต ตลาด การปฏิบัติงาน และสภาพคล่องเป็นอย่างน้อย และความเสี่ยงเพิ่มเติมที่เกิดจากสมาชิกของกลุ่ม การประเมินได้รับการกำหนดให้ระบุความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความเสี่ยงกับระดับและคุณภาพของทรัพยากรทางการเงินที่ต้องการและมีอยู่

การประเมินความเสี่ยงของตนเองและความสามารถชำระหนี้ – เงินกองทุนทางเศรษฐกิจและทางการควบคุม

16.14 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัย

- กำหนดทรัพยากรทางการเงินที่ต้องการทั้งหมด เพื่อบริหารธุรกิจภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้และแผนธุรกิจ และแสดงว่ามี การปฏิบัติตามข้อกำหนดทางการกำกับ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินความเสี่ยงของตนเองและความสามารถชำระหนี้

- วางการปฏิบัติการด้านบริหารความเสี่ยงของตนเอง บนฐานของการพิจารณาถึงเงินกองทุนทางเศรษฐกิจ เงินกองทุนทางการควบคุม และทรัพยากรทางการเงิน รวมถึงการประเมินความเสี่ยงและความสามารถชำระหนี้ของตนเอง และ

- ประเมินคุณภาพและความเพียงพอของทรัพยากรทางการเงินของตนเอง เพื่อปฏิบัติตามเงินกองทุนทางการควบคุม และความต้องการเงินกองทุนเพิ่มเติม

การประเมินความเสี่ยงของตนเองและความสามารถชำระหนี้ – การวิเคราะห์ความต่อเนื่อง

16.15 ผู้กำกับกำหนดให้

- ผู้รับประกันภัยวิเคราะห์ความสามารถของตนเองในการดำเนินธุรกิจต่อไป การบริหารความเสี่ยงและทรัพยากรทางการเงินที่ต้องการเพื่อดำเนินธุรกิจในระยะยาวแทนที่จะใช้เพียงเพื่อปฏิบัติตามเงินกองทุนทางการควบคุม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินความเสี่ยงและความสามารถชำระหนี้ของตนเอง

- การวิเคราะห์ความต่อเนื่องของผู้รับประกันภัยเพื่อแสดงถึงส่วนประกอบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของกลยุทธ์ทางธุรกิจของผู้รับประกันภัยในระยะกลางและระยะยาว รวมถึงการประมาณการฐานะการเงินในอนาคต และวิเคราะห์ความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุมในอนาคต

บทบาทของการกำกับกับการบริหารความเสี่ยง

16.16 ผู้กำกับทบทวนกระบวนการบริหารความเสี่ยงของผู้รับประกันภัยและสถานะทางการเงิน รวมถึงการประเมินความเสี่ยงของตนเองและความสามารถชำระหนี้ เมื่อมีความจำเป็น ผู้กำกับกำหนดให้เพิ่มความเข้มแข็งด้านการบริหารความเสี่ยง การประเมินความสามารถชำระหนี้ และกระบวนการบริหารเงินกองทุน

ICP 17 ความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy) ผู้กำกับจัดทำข้อกำหนดความเพียงพอของเงินกองทุนสำหรับวัตถุประสงค์ความสามารถชำระหนี้ เพื่อผู้รับประกันภัยสามารถรองรับความสูญเสียอย่างมีนัยสำคัญที่ไม่คาดคิดมาก่อน และใช้ความเพียงพอของเงินกองทุนเพื่อกำหนดระดับของการแทรกแซงทางการกำกับ

ความเพียงพอของเงินกองทุนในบริบทของแนวทางสมดุลทั้งหมด (total balance sheet approach)

17.1 ผู้กำกับกำหนดให้แนวทางสมดุลทั้งหมดได้รับการนำมาใช้ในการประเมินความสามารถชำระหนี้ เพื่อตระหนักถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างทรัพย์สิน หนี้สิน เงินกองทุนทางการควบคุม และทรัพยากรทางการเงินที่ความเสี่ยงได้รับการตระหนักถึงอย่างเหมาะสม

แผนภาพที่ 17.1 แนวทางเพิ่มเติมสำหรับกลุ่มประกันภัยและนิติบุคคลประกันภัย

	การมุ่งเน้นนิติบุคคล	การมุ่งเน้นระดับกลุ่ม	
มุมมองทางการกำกับ	การให้นำหนักของการกำกับกลุ่มมากเมื่อเปรียบเทียบกับ การกำกับในท้องถิ่น	ความเพียงพอของเงินกองทุนของนิติบุคคลประกันภัยที่ได้รับการประเมิน สำหรับนิติบุคคล (ที่เกี่ยวข้อง) ทั้งหมด โดยพิจารณาถึงผลกระทบของ กลุ่ม ผลลัพธ์ที่ได้มีผลผูกพันต่อผู้กำกับท้องถิ่นเช่นเดียวกับผู้กำกับระดับกลุ่ม	ความเพียงพอของเงินกองทุนของนิติบุคคลประกันภัยที่ได้รับการประเมินภายใต้ข้อสมมติฐานว่า กลุ่มประพฤติตัวเป็นบุคคลที่รวมกันเป็นหนึ่ง ผู้กำกับท้องถิ่นและผู้กำกับระดับกลุ่มกำหนดเพิ่มเติมว่าแต่ละนิติบุคคลต้องดำรงเงินกองทุนเท่าใด
	การให้นำหนักของการกำกับกลุ่มน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับ การกำกับในท้องถิ่น	ความเพียงพอของเงินกองทุนของนิติบุคคลประกันภัยที่ได้รับการประเมิน สำหรับนิติบุคคล (ที่เกี่ยวข้อง) ทั้งหมด โดยพิจารณาถึงผลกระทบของ กลุ่ม ผลลัพธ์ที่ได้ไม่มีผลผูกพันผู้กำกับท้องถิ่นประยุกต์ใช้ข้อกำหนดความเพียงพอของเงินกองทุนของนิติบุคคลประกันภัย	ความเพียงพอของเงินกองทุนของนิติบุคคลประกันภัยที่ได้รับการประเมินภายใต้ข้อสมมติฐานว่า กลุ่มประพฤติตัวเป็นบุคคลที่รวมกันเป็นหนึ่ง ผลลัพธ์ที่ได้ไม่มีผลผูกพันผู้กำกับท้องถิ่นประยุกต์ใช้ข้อกำหนดความเพียงพอของเงินกองทุนของนิติบุคคลประกันภัย
มุมมองทางองค์กร			

การจัดทำเงินกองทุนทางการควบคุม

17.2 ผู้กำกับจัดทำเงินกองทุนทางการควบคุมในระดับที่เพียงพอ ในสถานการณ์เป็นไปในด้านลบ การปฏิบัติตามสัญญาของผู้รับประกันภัยต่อผู้ถือกรมธรรม์ยังคงดำเนินต่อไปเมื่อครบกำหนดตามสัญญา และกำหนดให้ผู้รับประกันภัยชำระหนี้ตามสัญญาเงินกองทุนเพื่อปฏิบัติตามเงินกองทุนทางการควบคุม

โครงสร้างของเงินกองทุนทางการควบคุม – ระดับการควบคุมความสามารถชำระหนี้

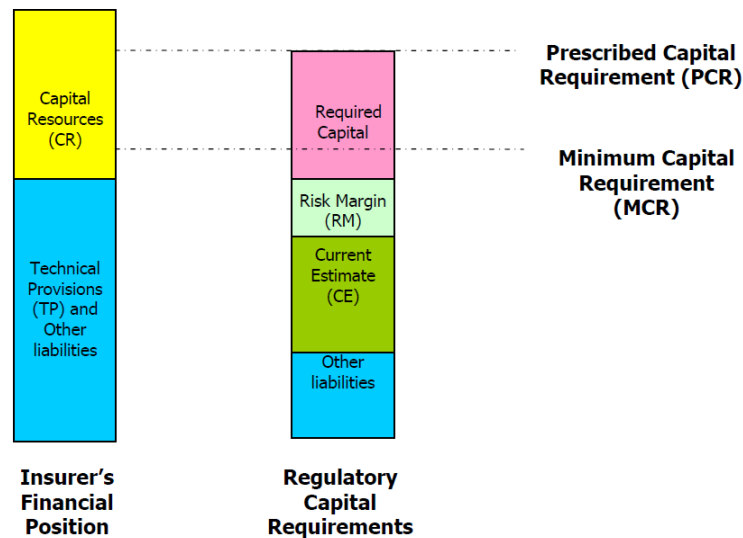
17.3 เงินกองทุนทางการควบคุมรวมถึงระดับการควบคุมความสามารถชำระหนี้ ซึ่งกระตุ้นให้เกิดการแทรกแซงของผู้กำกับในระดับที่แตกต่างกัน พร้อมด้วยระดับความเร่งด่วนที่เหมาะสม และกำหนดให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการควบคุมความสามารถชำระหนี้ที่จัดทำไว้กับมาตรการแก้ไขที่ควบคู่กัน ซึ่งเป็นการนำมาปฏิบัติของผู้รับประกันภัยและ/หรือผู้กำกับ

โครงสร้างของเงินกองทุนทางการควบคุม – การกระตุ้นสำหรับการแทรกแซงทางการควบคุมในบริบทของการประเมินความเพียงพอของเงินกองทุนของหน่วยธุรกิจทางกฎหมาย

17.4 ในบริบทของการประเมินความเพียงพอของเงินกองทุนของหน่วยธุรกิจทางกฎหมาย เงินกองทุนทางการควบคุมจัดให้มี

- การควบคุมความสามารถชำระหนี้ให้อยู่ในระดับที่สูงกว่าระดับที่ผู้กำกับไม่เข้าแทรกแซง อันเนื่องมาจากสาเหตุของความเพียงพอของเงินกองทุน สิ่งนี้ได้รับการอ้างถึงว่าเป็นข้อกำหนดเงินกองทุนที่อธิบายไว้ (Prescribed Capital Requirement – PCR) ข้อกำหนดเงินกองทุนที่อธิบายไว้ได้รับการกำหนดในลักษณะที่ทรัพย์สินมากกว่าเงินสำรองทางเทคนิคและหนี้สินอื่น ด้วยระดับความปลอดภัยที่ระบุไว้ตลอดช่วงเวลาที่กำหนดไว้
- ระดับการควบคุมความสามารถชำระหนี้ ถ้ามีการละเมิด ผู้กำกับใช้การปฏิบัติการที่รุนแรงที่สุดในกรณีที่ไม่มีมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมของหน่วยธุรกิจทางกฎหมายด้านการประกันภัย สิ่งนี้ได้รับการอ้างถึงว่าเป็นข้อกำหนดเงินกองทุนขั้นต่ำ (Minimum Capital Requirement – MCR) ข้อกำหนดเงินกองทุนขั้นต่ำขึ้นอยู่กับส่วนขั้นต่ำด้านล่าง (minimum bound below) ซึ่งไม่มีผู้รับประกันภัยรายใดที่ถือว่าสามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนภาพที่ 17.2 ระดับการควบคุมความสามารถชำระหนี้เงินกองทุนทางการควบคุม



โครงสร้างของเงินกองทุนทางการควบคุม – การกระตุ้นสำหรับการแทรกแซงในบริบทของการประเมินความเพียงพอของเงินกองทุนในระดับกลุ่ม

17.5 ในบริบทของการประเมินความเพียงพอของเงินกองทุนในระดับกลุ่ม เงินกองทุนทางการควบคุมกำหนดระดับการควบคุมความสามารถชำระหนี้ที่เหมาะสมกับบริบทของความเพียงพอของเงินกองทุนในระดับกลุ่มที่ได้รับการประยุกต์ใช้

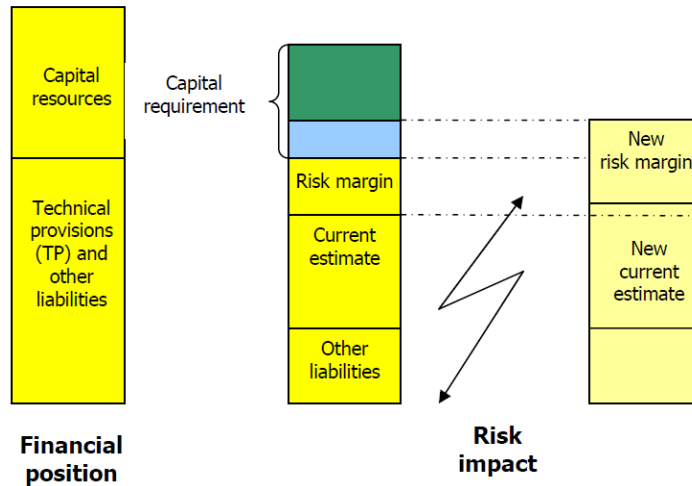
โครงสร้างของเงินกองทุนทางการควบคุม – แนวทางเพื่อกำหนดข้อกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม

17.6 เงินกองทุนทางการควบคุมได้รับการจัดทำโดยกระบวนการที่โปร่งใสและเปิดเผย วัตถุประสงค์ของเงินกองทุนทางการควบคุมและสิ่งที่อ้างอิงในการกำหนดได้รับการเปิดเผย ในการกำหนดข้อกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม ผู้กำกับอนุญาตให้ใช้ชุดมาตรฐาน (set of standardised) และในกรณีที่เหมาะสมให้ใช้แนวทางอื่นที่ปรับให้เหมาะสมและได้รับความเห็นชอบ เช่น การใช้ (บางส่วนหรือทั้งหมด) ตัวแบบภายใน (internal models)

17.7 ผู้กำกับแสดงถึงประเภทของความเสี่ยงของผู้รับประกันภัยที่สำคัญและเกี่ยวข้องทั้งหมด และความเสี่ยงได้รับการแสดงจากที่ใด ไม่ว่าเฉพาะส่วนของเงินสำรองทางเทคนิค เงินกองทุนทางการควบคุม หรือแสดงถึงทั้งสองแหล่ง ดังเช่นในขอบเขตที่ความเสี่ยงได้รับการแสดงถึงในแต่ละกรณี ผู้กำกับแสดงอย่างชัดเจนว่าความเสี่ยงและการรวมความเสี่ยงได้รับการสะท้อนในเงินกองทุนทางการควบคุม

17.8 ผู้กำกับกำหนดหลักเกณฑ์เป้าหมายที่เหมาะสมสำหรับการคำนวณเงินกองทุนทางการควบคุม ซึ่งรองรับการเทียบกับแนวทางมาตรฐาน เมื่อผู้กำกับอนุญาตให้ใช้แนวทางอื่นที่ปรับให้เหมาะสมและได้รับความเห็นชอบ เช่น การใช้ตัวแบบภายในสำหรับวัตถุประสงค์การกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม หลักเกณฑ์เป้าหมายที่รองรับการเทียบกับแนวทางมาตรฐานได้รับการใช้โดยแนวทางเหล่านั้น เพื่อวัตถุประสงค์ให้เกิดความสอดคล้องกันในบรรดาผู้รับประกันภัยในเขตการค้ากับ

แผนภาพที่ 17.3 แสดงการกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม
Valuation date



ความแตกต่างของเงินกองทุนทางการควบคุม

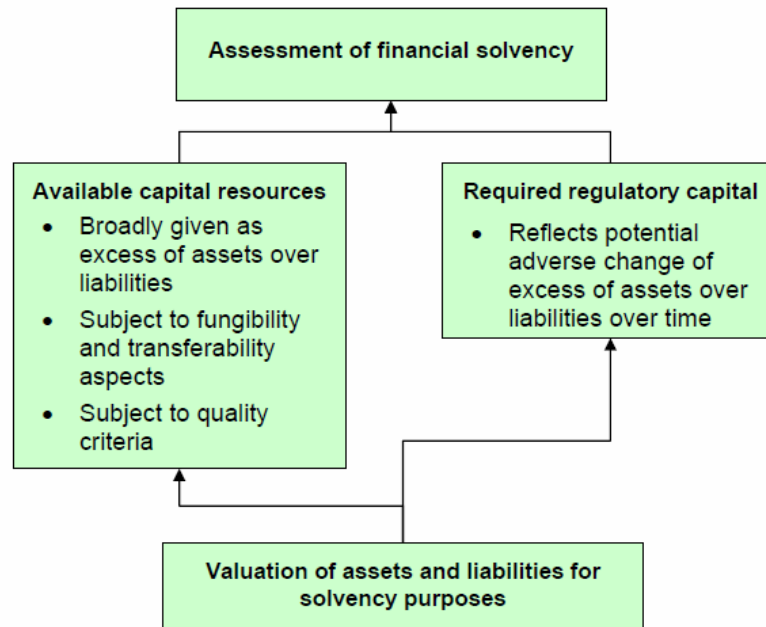
17.9 ความแตกต่างในเงินกองทุนทางการควบคุมที่กำหนดโดยผู้กำกับ ได้รับการจัดทำภายในกรอบที่โปร่งใส เหมาะสมโดยลักษณะธรรมชาติ ขนาด และความซับซ้อนตามหลักเกณฑ์เป้าหมาย และได้รับการคาดหวังว่าได้รับการกำหนดโดยสภาพแวดล้อมที่จำกัด

การระบุทรัพยากรเงินกองทุนที่มีอยู่สำหรับวัตถุประสงค์ความสามารถชำระหนี้

17.10 ผู้กำกับกำหนดแนวทางเพื่อกำหนดทรัพยากรเงินกองทุน ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมกับข้อกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุมและมูลค่าของทรัพยากรเงินกองทุน สอดคล้องกับแนวทางสมดุลทั้งหมดสำหรับการประเมินความสามารถชำระหนี้ และมีคุณภาพและความเหมาะสมในส่วนประกอบของเงินกองทุน

แผนภาพที่ 17.4 แนวทางสมดุลทั้งหมดต่อการประเมินความสามารถชำระหนี้

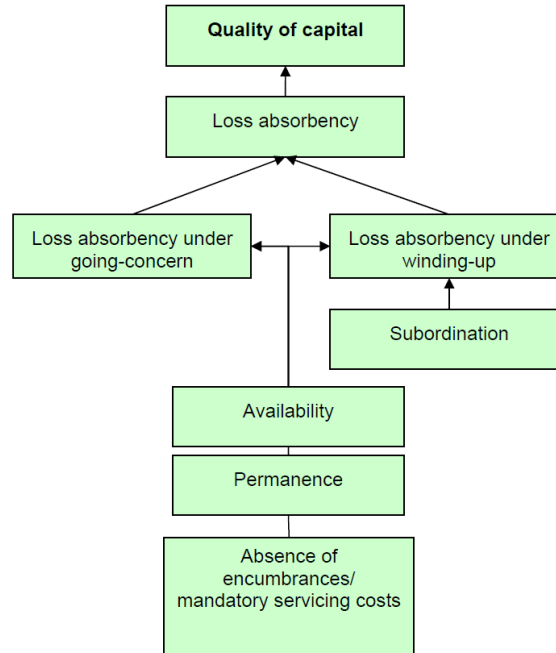
Total balance sheet approach to solvency assessment



หลักเกณฑ์สำหรับการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของทรัพยากรเงินกองทุน

17.11 ผู้กำกับจัดทำหลักเกณฑ์สำหรับการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของทรัพยากรเงินกองทุน โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับความสูญเสียทั้งหลักเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องและปิดกิจการ

แผนภาพที่ 17.5 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของเงินกองทุน



บทบัญญัติทั่วไปสำหรับการใช้ตัวแบบภายในเพื่อกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม

17.12 เมื่อผู้กำกับอนุญาตให้ใช้ตัวแบบภายในเพื่อกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม ผู้กำกับ

- จัดทำหลักเกณฑ์การสร้างตัวแบบที่ใช้สำหรับกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม ซึ่งกำหนดให้มีความสอดคล้องในบรรดาผู้รับประกันภัยในเขตการกำกับ และ
- ระบุระดับที่แตกต่างกันของเงินกองทุนทางการควบคุมสำหรับการใช้ตัวแบบภายในที่ได้รับอนุญาต

การเทียบมาตรฐานเบื้องต้นและการอนุญาตทางการกำกับสำหรับตัวแบบภายใน

17.13 เมื่อผู้กำกับอนุญาตให้ใช้ตัวแบบภายในสำหรับกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม ผู้กำกับกำหนดให้

- มีการให้ความเห็นชอบทางการกำกับก่อนผู้รับประกันภัยใช้ตัวแบบภายใน สำหรับวัตถุประสงค์การคำนวณเงินกองทุนทางการควบคุม
- ผู้รับประกันภัยนำเทคนิคการสร้างตัวแบบความเสี่ยงและแนวทางที่เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติ ขนาดและความซับซ้อนของความเสี่ยงในปัจจุบัน และความเสี่ยงที่รวมเข้ากับกลยุทธ์ความเสี่ยงและวัตถุประสงค์ทางธุรกิจในการสร้างตัวแบบภายในของตนเองสำหรับจุดประสงค์เงินกองทุนทางการควบคุม
- ผู้รับประกันภัยตรวจสอบความสมเหตุสมผลของตัวแบบภายในที่ใช้สำหรับจุดประสงค์เงินกองทุนทางการควบคุม โดยดำเนินการอย่างน้อยสามการทดสอบ ซึ่งประกอบด้วย การทดสอบคุณภาพทางสถิติ (statistical quality test) การสอบเทียบมาตรฐาน (calibration test) และการทดสอบการใช้งาน (use test)
- ผู้รับประกันภัยแสดงว่าตัวแบบเหมาะสมกับจุดประสงค์เงินกองทุนทางการควบคุม และแสดงผลของแต่ละการทดสอบในสามการทดสอบ

การทดสอบคุณภาพทางสถิติสำหรับตัวแบบภายใน

17.14 เมื่อผู้กำกับอนุญาตให้ใช้ตัวแบบภายในสำหรับกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม ผู้กำกับกำหนดให้

- ผู้รับประกันภัยดำเนินการทดสอบคุณภาพทางสถิติ ซึ่งประเมินวิธีการเชิงคุณภาพพื้นฐานของตัวแบบภายใน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมของวิธีการนี้ และแสดงความถูกต้องของสมมติฐานที่รองรับตัวแบบ และ
- การกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุมโดยใช้ตัวแบบภายใน แสดงถึงตำแหน่งความเสี่ยงทั้งหมดของผู้รับประกันภัย และข้อมูลที่ใช้ในตัวแบบมีความถูกต้องและสมบูรณ์

การสอบเทียบมาตรฐานสำหรับตัวแบบภายใน

17.15 เมื่อผู้กำกับอนุญาตให้ใช้ตัวแบบภายในสำหรับกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม ผู้กำกับกำหนดให้ ผู้รับประกันภัยต้องดำเนินการการสอบเทียบมาตรฐาน เพื่อแสดงว่าเงินกองทุนทางการควบคุมที่กำหนดโดยตัวแบบ ภายใน มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การสร้างตัวแบบที่ระบุไว้

การทดสอบและระบบการจัดการสำหรับตัวแบบภายใน

17.16 เมื่อผู้กำกับอนุญาตให้ใช้ตัวแบบภายในเพื่อกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม ผู้กำกับกำหนดให้

- ผู้รับประกันภัยนำตัวแบบภายใน วิธีการและผลของตัวแบบภายใน มาบรรจุในกลยุทธ์ความเสี่ยงและ กระบวนการดำเนินงานของผู้รับประกันภัยอย่างเต็มรูปแบบ (การทดสอบการใช้งาน)
- คณะกรรมการและผู้บริหารระดับอาวุโสมีการควบคุมทั้งหมด และรับผิดชอบสำหรับการสร้างและใช้ ตัวแบบภายในสำหรับจุดประสงค์การบริหารความเสี่ยง และมั่นใจว่ามีความเข้าใจที่เพียงพอในการการสร้างในระดับ ที่เหมาะสมภายในโครงสร้างองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้กำกับกำหนดให้คณะกรรมการและผู้บริหารระดับอาวุโส เข้าใจผลที่ตามมาของผลลัพธ์จากตัวแบบภายในและข้อจำกัดสำหรับการตัดสินใจการบริหารความเสี่ยงและ เงินกองทุน และ
- ผู้รับประกันภัยมีระบบการจัดการและระบบควบคุมภายในที่เพียงพอกับตัวแบบภายใน

การจัดทำเอกสารสำหรับตัวแบบภายใน

17.17 เมื่อผู้กำกับอนุญาตให้ใช้ตัวแบบภายในสำหรับกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม ผู้กำกับกำหนดให้ ผู้รับประกันภัยจัดทำเอกสารการออกแบบ การสร้าง และระบบการจัดการตัวแบบภายใน รวมถึงสรุปถึงเหตุผลและ สมมติฐานที่รองรับวิธีการ ผู้กำกับกำหนดให้การจัดทำเอกสารที่เพียงพอและแสดงการปฏิบัติตามกฎหมายด้วยข้อ กำหนดการสอบเทียบมาตรฐานทางการควบคุม รวมถึงการทดสอบคุณภาพทางสถิติ การสอบเทียบมาตรฐาน และ การทดสอบการใช้งานดังสรุปความข้างต้น

การสอบเทียบมาตรฐานต่อเนื่องและการให้ความเห็นชอบทางการควบคุมสำหรับตัวแบบภายใน

17.18 เมื่อผู้กำกับอนุญาตให้ใช้ตัวแบบภายในสำหรับกำหนดเงินกองทุนทางการควบคุม ผู้กำกับกำหนดให้

- ผู้รับประกันภัยเฝ้าสังเกตผลการดำเนินงานของตัวแบบภายในของตนเอง ทบทวนและการสอบเทียบ มาตรฐานความเหมาะสมของคุณสมบัติของตัวแบบอย่างสม่ำเสมอ ผู้กำกับกำหนดให้ ผู้รับประกันภัยแสดงว่าตัว แบบมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์ของเงินกองทุนทางการควบคุมในการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่มีต่อ หลักเกณฑ์ของการทดสอบคุณภาพทางสถิติ การสอบเทียบมาตรฐาน และการทดสอบการใช้งาน
- ผู้รับประกันภัยแจ้งผู้กำกับถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของตัวแบบภายในที่จัดทำโดยผู้รับประกันภัย สำหรับการทบทวนและการให้ความเห็นชอบต่อเนื่องต่อตัวแบบสำหรับจุดประสงค์เงินกองทุนทางการควบคุม
- ผู้รับประกันภัยจัดทำเอกสารการเปลี่ยนแปลงตัวแบบภายในอย่างเหมาะสม และ
- ผู้รับประกันภัยรายงานสารสนเทศที่จำเป็นสำหรับการทบทวนและการให้ความเห็นชอบในการ ดำเนินการต่อเนื่องสำหรับตัวแบบภายในตามเกณฑ์ปกติ ซึ่งได้รับการกำหนดว่าเหมาะสมโดยผู้กำกับ สารสนเทศ รวมถึงรายละเอียดที่ตัวแบบบรรจุลงในระบบการจัดการ กระบวนการดำเนินงาน และการบริหารความเสี่ยงและ ของผู้รับประกันภัย

ICP 18 คนกลาง (Intermediaries) ผู้กำกับจัดทำข้อกำหนดและผลกดันให้การปฏิบัติของคนกลางประกันภัย เป็นไปตามข้อกำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าคนกลางมีการปฏิบัติทางธุรกิจในลักษณะมีอาชีพและโปร่งใส

18.1 ผู้กำกับทำให้มั่นใจว่าคนกลางประกันภัยต้องได้รับอนุญาต

18.2 ผู้กำกับทำให้มั่นใจว่าคนกลางประกันภัยที่ได้รับอนุญาตภายในเขตการค้ากับ อยู่ภายใต้การทบทวน ทางการค้าอย่างต่อเนื่อง

18.3 ผู้กำกับกำหนดให้คนกลางประกันภัยมีความรู้ทางวิชาชีพและประสบการณ์ ความซื่อสัตย์สุจริต (integrity) และความสามารถ (competence) ในระดับที่เหมาะสม

18.4 ผู้กำกับกำหนดให้คนกลางประกันภัยประยุกต์ใช้บรรษัทภิบาลที่เหมาะสม

18.5 ผู้กำกับกำหนดให้คนกลางประกันภัยเปิดเผยข้อมูลต่อลูกค้าเป็นอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- ข้อกำหนดและเงื่อนไขของธุรกิจระหว่างตนเองกับลูกค้า
- ความสัมพันธ์ที่คนกลางมีกับผู้รับประกันภัย และผู้ที่ติดต่อด้วย
- สารสนเทศเกี่ยวกับเกณฑ์ที่คนกลางได้รับคำตอบแทน ในกรณีที่อาจมีความขัดแย้งของ

ผลประโยชน์

18.6 ผู้กำกับกำหนดให้คนกลางประกันภัยผู้ถือเงินของลูกค้า มีการป้องกันที่เพียงพอสำหรับเงินเหล่านี้

18.7 ผู้กำกับปฏิบัติการทางกำกับที่เหมาะสมต่อคนกลางประกันภัยที่ได้รับอนุญาต และมีอำนาจในการ ดำเนินการต่อนบุคคลหรือนิติบุคคลที่ทำการเป็นคนกลางประกันภัยโดยไม่ได้รับอนุญาต

ICP 19 การปฏิบัติทางธุรกิจ (Conduct of Business) ผู้กำกับจัดทำข้อกำหนดสำหรับการปฏิบัติทางธุรกิจ ประกันภัย เพื่อประกันว่าลูกค้าได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรม ทั้งก่อนการเริ่มสัญญาจนถึงจุดที่มีการปฏิบัติตามข้อผูกพันภายใต้สัญญาทั้งหมดได้รับการปฏิบัติครบถ้วน

การปฏิบัติที่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

19.1 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางปฏิบัติหน้าที่ด้วยทักษะ การดูแล และความระมัดระวังตามควร เมื่อติดต่อกับลูกค้า

19.2 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางจัดทำและดำเนินนโยบายและกระบวนการปฏิบัติต่อลูกค้าด้วยความเป็นธรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมธุรกิจ

กระบวนการก่อนการขาย

19.3 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางพิจารณาถึงผลประโยชน์ของลูกค้าประเภทต่างๆ เมื่อพัฒนาและทำการตลาดผลิตภัณฑ์ประกันภัย

19.4 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางส่งเสริมผลิตภัณฑ์และบริการในลักษณะที่ชัดเจน เป็นธรรม และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด

19.5 ผู้กำกับกำหนดจัดทำข้อกำหนดสำหรับผู้รับประกันภัยและคนกลาง เกี่ยวกับระยะเวลา การนำเสนอสารสนเทศ และสาระของสารสนเทศที่ให้แกลูกค้า ณ จุดขาย

19.6 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางมั่นใจว่า เมื่อลูกค้าได้รับคำแนะนำก่อนสรุปสัญญาประกันภัย คำแนะนำเช่นนี้มีความเหมาะสม โดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมการเปิดเผยข้อมูลของลูกค้า

19.7 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางมั่นใจว่า เมื่อลูกค้าได้รับคำแนะนำก่อนสรุปสัญญาประกันภัย ความขัดแย้งของผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม

การให้บริการกรมธรรม์

19.8 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัย

- บริการกรมธรรม์อย่างเหมาะสมจนถึงจุดที่พันธสัญญาภายใต้กรมธรรม์ได้รับการปฏิบัติครบถ้วน
- เปิดเผยสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในช่วงสัญญามีผลบังคับใช้แก่ผู้ถือกรมธรรม์
- เปิดเผยสารสนเทศที่เกี่ยวข้องขึ้นอยู่กับประเภทของผลิตภัณฑ์ประกันภัย

19.9 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีนโยบายและกระบวนการ เพื่อจัดการการจ่ายค่าสินไหมทดแทนในลักษณะที่ทันเวลาและเป็นธรรม

19.10 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยมีนโยบายและกระบวนการ เพื่อจัดการการร้องเรียนในลักษณะที่ทันเวลาและเป็นธรรม

19.11 บทบัญญัติแห่งกฎหมายระบบบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันความเป็นส่วนตัว ซึ่งผู้รับประกันภัยและคนกลางได้รับอนุญาตให้เก็บ ครอบครอง ใช้ หรือสื่อสารสารสนเทศส่วนบุคคลของลูกค้าไปสู่บุคคลที่สาม

19.12 ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางมีนโยบายและกระบวนการ เพื่อป้องกันสารสนเทศส่วนบุคคลของลูกค้า

19.13 ผู้กำกับเปิดเผยสารสนเทศต่อสาธารณชน ซึ่งสนับสนุนการดูแลลูกค้าที่เป็นธรรม

ICP 20 การเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ (Public Disclosure) ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยเปิดเผยสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุม และเพียงพอในเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้ถือกรมธรรม์และผู้มีส่วนร่วมในตลาดเห็นภาพที่ชัดเจนของการดำเนินธุรกิจ ผลการดำเนินงาน และฐานะการเงินของผู้รับประกันภัย โดยคาดหวังว่าเป็นการสนับสนุนวินัยทางตลาด (market discipline) และเข้าใจความเสี่ยงที่ผู้รับประกันภัยประสบอยู่ และวิธีการที่ความเสี่ยงเหล่านี้ได้รับการบริหาร

20.1 ผู้รับประกันภัยเปิดเผยรายละเอียดอย่างเหมาะสมของสารสนเทศในเชิงปริมาณและคุณภาพประจำปี เป็นอย่างน้อย ในลักษณะที่สามารถเข้าถึงผู้มีส่วนร่วมในตลาด ในเรื่องประวัติโดยย่อ ระบบการจัดการและการควบคุม ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางเทคนิค และความเสี่ยงที่มีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สารสนเทศที่เปิดเผยต้อง

- เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจที่กระทำโดยผู้มีส่วนร่วมในตลาด
- มีพร้อมอยู่ในเวลาที่เหมาะสม และทันสมัยในเวลาที่มีการตัดสินใจ
- ครอบคลุมและมีความหมาย
- นำเชื่อถือดังที่ใช่เป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจ
- สามารถเปรียบเทียบระหว่างผู้รับประกันภัยที่ดำเนินการในตลาดเดียวกัน และ
- สอดคล้องกันตลอดช่วงเวลาเพื่อสามารถมองเห็นแนวโน้มที่เกี่ยวข้อง

20.2 การเปิดเผยฐานะการเงินของผู้รับประกันภัยประกอบด้วยสารสนเทศเชิงปริมาณและคุณภาพในรายละเอียดอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการกำหนดเงินสำรองทางเทคนิค ซึ่งได้รับการนำเสนอโดยการแบ่งส่วน (segment) ที่เหมาะสม การเปิดเผยนี้รวมถึงสารสนเทศเกี่ยวกับสมมติฐานของกระแสเงินสดในอนาคต เหตุผลสำหรับการเลือกอัตราคิดลด วิธีการปรับความเสี่ยงที่ใช้ หรือสารสนเทศอื่นที่เหมาะสมในการให้การอธิบายวิธีการที่ใช้ในการกำหนดเงินสำรองทางเทคนิค ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ถือกรรมสิทธิ์และผู้มีส่วนร่วมในตลาด

20.3 การเปิดเผยฐานะการเงินของผู้รับประกันภัยประกอบด้วย สารสนเทศเชิงปริมาณและคุณภาพในรายละเอียดอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับความเพียงพอของเงินกองทุน ผู้รับประกันภัยเปิดเผยสารสนเทศที่ช่วยให้ประเมินผลของวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการสำหรับการบริหารเงินกองทุน และประเมินความเพียงพอของเงินกองทุนของผู้รับประกันภัย สารสนเทศนี้รวมทั้งข้อกำหนดเงินกองทุนทั่วไปของเขตการค้ากับ ซึ่งผู้รับประกันภัยดำเนินธุรกิจอยู่และมีเงินกองทุนสำหรับปฏิบัติตามข้อกำหนดเงินกองทุน ถ้ามีการใช้ตัวแบบภายในเพื่อกำหนดทรัพยากรและเงินกองทุนที่ต้องมีตามข้อกำหนด ต้องมีการให้สารสนเทศโดยคำนึงถึงกรรมสิทธิ์หรือความลับของสารสนเทศ

20.4 การเปิดเผยฐานะการเงินของผู้รับประกันภัยประกอบด้วย สารสนเทศเชิงปริมาณและคุณภาพในรายละเอียดอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินหรือการลงทุนอื่นโดยการแยกประเภท นอกจากนี้ สารสนเทศที่เปิดเผยเกี่ยวกับการลงทุนรวมถึง

- วัตถุประสงค์การลงทุน
- นโยบายและกระบวนการ
- มูลค่า สมมติฐานและวิธีการที่ใช้สำหรับจุดประสงค์ทั่วไปในการรายงานทางการเงินและจุดประสงค์ความสามารถชำระหนี้ เช่นเดียวกับการอธิบายความแตกต่าง (เมื่อสามารถดำเนินการได้) และ
- สารสนเทศเกี่ยวกับระดับของความอ่อนไหวต่อตัวแปรตลาดที่มาพร้อมกับจำนวนที่เปิดเผย

20.5 การเปิดเผยฐานะการเงินของผู้รับประกันภัยประกอบด้วย สารสนเทศเชิงปริมาณและคุณภาพในรายละเอียดอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงองค์กร รวมถึงการบริหารทรัพย์สิน-หนี้สินโดยรวม และในระดับส่วนย่อยเมื่อมีความเหมาะสม สารสนเทศนี้รวมถึงวิธีการและสมมติฐานสำคัญที่ใช้ในการวัดทรัพย์สินและหนี้สินสำหรับจุดประสงค์การบริหารทรัพย์สิน-หนี้สิน และเงินสำรองและ/หรือเงินกองทุนที่ถือไว้วันเนื่องมาจากการจับคู่กันอย่างไม่เหมาะสม (mismatch) ระหว่างทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นอย่างน้อย

20.6 การเปิดเผยรวมถึงสารสนเทศเชิงปริมาณและคุณภาพในรายละเอียดอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินในภาพรวมและในส่วนย่อย เมื่อมีความเกี่ยวข้อง การเปิดเผยต้องรวมถึงวิเคราะห์แหล่งของรายได้เชิงปริมาณ สถิติการชดเชยค่าสินไหมทดแทนรวมถึงการพัฒนาค่าสินไหมทดแทน (claims development) ความเพียงพอของการกำหนดราคา สารสนเทศผลตอบแทนของทรัพย์สินลงทุน และส่วนประกอบของผลตอบแทนดังกล่าว

20.7 การเปิดเผยฐานะการเงินของผู้รับประกันภัยประกอบด้วย สารสนเทศเชิงปริมาณและคุณภาพในรายละเอียดอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับสิ่งที่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าอย่างมีเหตุผล ภาวะความเสี่ยงสำคัญด้านการประกันภัยที่เกี่ยวข้องและการบริหารความเสี่ยง การเปิดเผยนี้ต้องรวมสารสนเทศในเรื่องวัตถุประสงค์และนโยบายของผู้รับประกันภัย ตัวแบบและเทคนิคสำหรับบริหารความเสี่ยงสำคัญด้านการประกันภัย (รวมถึงกระบวนการรับประกันภัย) การเปิดเผยต้องรวมถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- สารสนเทศเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติ ขนาดและความซับซ้อนของความเสี่ยงที่เกิดจากสัญญาประกันภัย
- ผู้รับประกันภัยใช้การประกันภัยต่อและการโอนความเสี่ยงรูปแบบอื่นอย่างไร
- ความเข้าใจในปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้รับประกันภัยกับความเสียหาย และ
- การอธิบายการกระจุกตัวของความเสี่ยง

20.8 การเปิดเผยประกอบด้วยสารสนเทศในรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติย่อของบริษัท รวมถึงลักษณะธรรมชาติของธุรกิจ ค่าอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หลัก สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของผู้รับประกันภัย สารสนเทศเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของผู้รับประกันภัยและกลยุทธ์เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

20.9 การเปิดเผยประกอบด้วยลักษณะสำคัญของกรอบบรรษัทภิบาลของผู้รับประกันภัยและการควบคุมการบริหาร รวมถึงการที่สิ่งเหล่านี้ได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างไร

20.10 สืบเนื่องจากลักษณะธรรมชาติ ขนาด และความซับซ้อนของผู้รับประกันภัย ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจัดทำงบการเงินที่ได้รับการตรวจสอบและมีไว้สำหรับผู้มีส่วนร่วมในตลาด อย่างน้อยเป็นประจำทุกปี

ICP 21 การต่อต้านการฉ้อฉลในการประกันภัย (Countering Fraud in Insurance) ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิผลในการยับยั้ง ป้องกัน ตรวจสอบ รายงาน และแก้ไขการฉ้อฉลในการประกันภัย

21.1 การฉ้อฉลในการประกันภัยได้รับการแสดงถึงโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งบัญญัติการลงโทษที่เพียงพอสำหรับการฉ้อฉล และสำหรับรวบรวมความเห็นต่อการสืบสวนการฉ้อฉล

21.2 ผู้กำกับมีความเข้าใจตลอดและครอบคลุมประเภทของความเสี่ยงจากการฉ้อฉล ซึ่งผู้รับประกันภัยและคนกลางประสบอยู่ ผู้กำกับประเมินความเสี่ยงจากการฉ้อฉลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อภาคการประกันภัยอยู่เสมอ และกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางใช้มาตรการที่มีประสิทธิผลจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้น

21.3 ผู้กำกับมีกรอบการกำกับที่มีประสิทธิผลเพื่อเฝ้าสังเกตและบังคับใช้การปฏิบัติตามกฎหมายโดยผู้รับประกันภัยและคนกลาง ตามข้อกำหนดการต่อต้านการฉ้อฉลในการประกันภัย

21.4 ผู้กำกับทบทวนความมีประสิทธิภาพของมาตรการของผู้รับประกันภัย คนกลาง และผู้กำกับเอง ในการนำมาใช้เพื่อยืนยัน ป้องกัน ตรวจจับ รายงาน และแก้ไขการฉ้อฉลอย่างสม่ำเสมอ ผู้กำกับปฏิบัติหน้าที่จำเป็นเพื่อปรับปรุงความมีประสิทธิภาพ

21.5 ผู้กำกับมีกลไกที่มีประสิทธิผล ซึ่งช่วยให้สามารถร่วมมือ ประสานงาน และแลกเปลี่ยนสารสนเทศกับหน่วยงานที่มีศักยภาพ เช่น หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย เช่นเดียวกับผู้กำกับอื่น โดยคำนึงถึงการพัฒนาและการปฏิบัติด้านนโยบายและกิจกรรมเพื่อยืนยัน ป้องกัน ตรวจจับ รายงาน และแก้ไขการฉ้อฉลในการประกันภัย

ICP 22 การป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism - AML/CFT) ผู้กำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยและคนกลางดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิผล เพื่อต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย นอกจากนี้ ผู้กำกับดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิผลในการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

เมื่อผู้กำกับการประกันภัยเป็นหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

22.1 ผู้กำกับมีความเข้าใจโดยตลอดและครอบคลุมประเภทของความเสี่ยงจากการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งผู้รับประกันภัยและคนกลางประสบอยู่ และใช้สารสนเทศที่มีอยู่เพื่อประเมินความเสี่ยงจากการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ในภาคการประกันภัยในเขตการกำกับของตนอยู่เสมอ

22.2 ผู้กำกับ

- ออกกฎเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายสำหรับการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่สามารถบังคับใช้ได้กับผู้รับประกันภัยและคนกลาง ซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจทางการเงินด้านการฟอกเงิน (Recommendations of the Financial Action Task Force on Money Laundering – FATF) สำหรับเรื่องที่ไม่อยู่ในกฎหมายหรือกฎระเบียบ

- จัดทำแนวทางที่ช่วยผู้รับประกันภัยและคนกลางเพื่อสามารถนำไปปฏิบัติและปฏิบัติตามข้อกำหนดการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่เกี่ยวข้อง และ

- จัดให้มีการแสดงความเห็นป้อนกลับที่เพียงพอและเหมาะสมจากผู้รับประกันภัยและคนกลาง เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

22.3 ผู้กำกับกรอบการกำกับที่มีประสิทธิผลเพื่อเฝ้าสังเกตและบังคับใช้การปฏิบัติตามกฎหมายโดยผู้รับประกันภัยและคนกลาง ตามข้อกำหนดการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

22.4 ผู้กำกับทบทวนความมีประสิทธิภาพของมาตรการของผู้รับประกันภัย คนกลาง และผู้กำกับเอง ในการนำมาใช้ในการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ผู้กำกับปฏิบัติหน้าที่จำเป็นเพื่อปรับปรุงความมีประสิทธิภาพ

22.5 ผู้กำกับมีกลไกที่มีประสิทธิผล ซึ่งช่วยให้สามารถร่วมมือ ประสานงาน และแลกเปลี่ยนสารสนเทศกับหน่วยงานภายในประเทศ เช่น หน่วยงานข่าวกรองทางการเงิน (financial intelligence unit) เช่นเดียวกับผู้กำกับในเขตการกำกับอื่น สำหรับจุดประสงค์การป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

เมื่อผู้กำกับการประกันภัยมิได้เป็นหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

22.6 ผู้กำกับตระหนักถึงและมีความเข้าใจความเสี่ยงจากการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งผู้รับประกันภัยและคนกลางประสบอยู่ ผู้กำกับดำเนินการเชื่อมโยงและค้นหาเพื่อให้ได้รับสารสนเทศจากผู้กำกับการประกันภัยที่เป็นหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายโดยผู้รับประกันภัยและคนกลางประกันภัย

22.7 ผู้กำกับมีกลไกที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยให้สามารถร่วมมือ ประสานงาน และแลกเปลี่ยนสารสนเทศกับหน่วยงานอื่นๆ ภายในประเทศ เช่น หน่วยงานข่าวกรองทางการเงิน เช่นเดียวกับผู้กำกับในเขตการกำกับอื่นสำหรับจุดประสงค์การป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ICP 23 การกำกับระดับกลุ่ม (Group-wide Supervision) ผู้กำกับดำเนินการกำกับผู้รับประกันภัยตามเกณฑ์ของนิติบุคคลตามกฎหมายและระดับกลุ่ม

23.1 ผู้กำกับระบุขอบเขตของกลุ่มที่อยู่ภายใต้การกำกับระดับกลุ่ม โดยการร่วมมือกับผู้กำกับอื่นที่เกี่ยวข้องเมื่อมีความจำเป็น

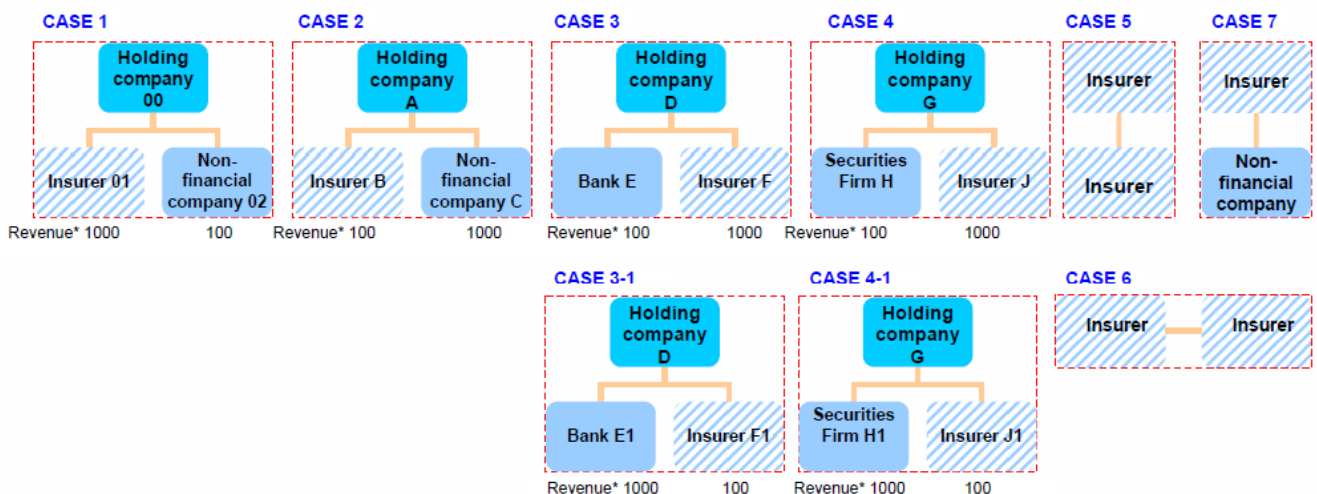
23.2 กลุ่มที่ได้รับการระบุ โดยถือว่าเป็นกลุ่มการประกันภัยสำหรับจุดประสงค์ของการกำกับระดับกลุ่มโดยผู้กำกับการประกันภัย ครอบคลุมนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ในการตัดสินใจว่านิติบุคคลใดเกี่ยวข้อง การพิจารณาควรได้รับการกำหนดเป็นอย่างน้อย ดังนี้

- บริษัทผู้ถือหุ้น (holding company) ที่ดำเนินงานหรือไม่ดำเนินงาน (รวมถึงบริษัทผู้ถือหุ้นระหว่างกลาง)
- ผู้รับประกันภัย [รวมถึงผู้รับประกันภัยที่เป็นบริษัทในเครือ (sister company) หรือบริษัทย่อย (subsidiary company)]
- นิติบุคคลอื่นที่ได้รับการควบคุม เช่น ธนาคาร และ/หรือบริษัทหลักทรัพย์
- นิติบุคคลอื่นที่ไม่ได้รับการควบคุม (รวมถึงบริษัทแม่ บริษัทย่อย และบริษัทที่ได้รับการควบคุมหรือบริหารโดยนิติบุคคลภายในกลุ่มในระดับสูง) และ
- นิติบุคคลเฉพาะกิจ

โดยพิจารณาถึงส่วนประกอบต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการประกันภัยเป็นอย่างน้อย

- การมีส่วนร่วม (ทางตรงหรือทางอ้อม) มีอิทธิพล และ/หรือการปฏิบัติตามสัญญา
- ความเชื่อมโยงระหว่างกัน
- ภาวะความเสี่ยง
- การกระจุกตัวของความเสี่ยง
- การโอนความเสี่ยง และ/หรือ
- ธุรกรรมระหว่างกลุ่ม และโอกาสเสี่ยงภัย

แผนภาพที่ 23.1 แสดงโครงสร้างระหว่างกลุ่มที่สามารถสรุปภาพภายใต้ขอบเขตของกลุ่มการประกันภัย



Note: * Revenue is used only to represent the scale of insurance activity within the group.

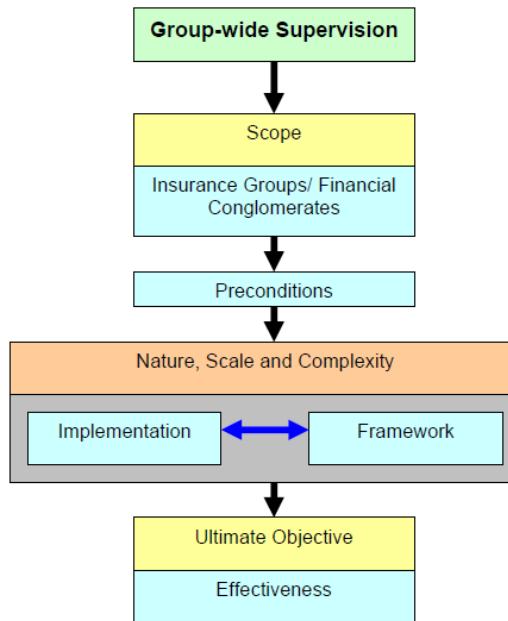
23.3 ผู้กำกับมิได้ลดขอบเขตของกลุ่มที่ระบุไว้ เนื่องจากการขาดอำนาจทางกฎหมาย และ/หรืออำนาจทางการกำกับเหนือนิติบุคคลนั้นๆ

23.4 ขอบเขตของกลุ่มสำหรับจุดประสงค์การกำกับระดับกลุ่มมีความยืดหยุ่นสำหรับการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่สำคัญและเกี่ยวข้องภายในหรือภายนอกกลุ่ม เช่น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้าง กิจกรรม หรือสภาพแวดล้อมจุลภาค

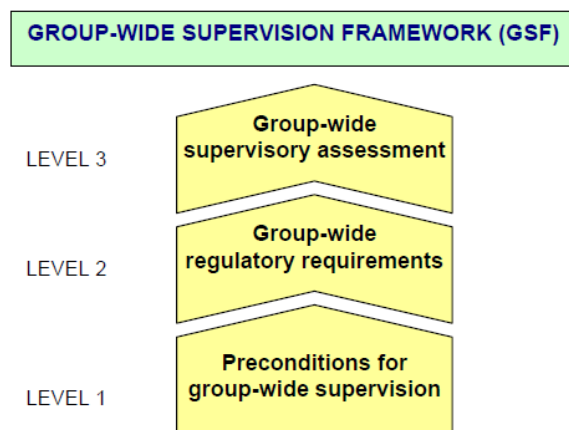
23.5 ผู้กำกับกำหนดให้โครงสร้างกลุ่มการประกันภัยมีความโปร่งใสเพียงพอ ดังที่การกำกับระดับกลุ่มจะไม่ได้รับการปิดกั้น

23.6 ผู้กำกับจัดทำกรอบการกำกับระดับกลุ่มที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ

แผนภาพที่ 23.2 การพิจารณาสำหรับกรอบการกำกับระดับกลุ่ม



แผนภาพที่ 23.3 กรอบการกำกับระดับกลุ่มและสัมพันธ์กับกรอบการประกันภัยอย่างไร

**ระดับที่ 1 สภาพปัจจัยเบื้องต้น**

ดังที่แสดงในแผนภาพที่ 23.3 สภาพปัจจัยเบื้องต้นต้องได้รับการจัดทำขึ้นสำหรับการกำกับระดับกลุ่ม เพื่อให้มีประสิทธิภาพและใช้เป็นพื้นฐานสำหรับตัวแบบการกำกับระดับกลุ่ม สภาพปัจจัยเบื้องต้นสำหรับการกำกับการประกันภัยที่มีประสิทธิภาพ (ดังที่อธิบายในบทนำของหลักการสำคัญการประกันภัย) สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในบริบทของกรอบการกำกับระดับกลุ่ม

ระดับที่ 2 ข้อกำหนดทางการควบคุมระดับกลุ่ม

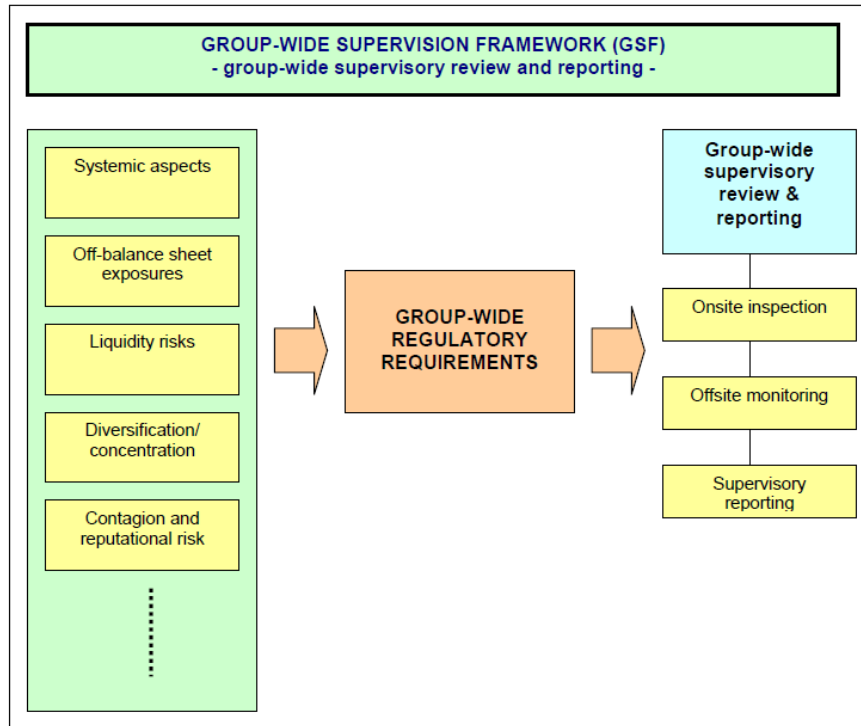
23.7 กรอบการกำกับระดับกลุ่ม ซึ่งเป็นส่วนเพิ่มเติมของการกำกับนิติบุคคล รวมถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- การขยายข้อกำหนดนิติบุคคลดังเช่นที่ประยุกต์ใช้ตามหลักการสำคัญการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับ
 - การประเมินความสามารถชำระหนี้ (ความสามารถชำระหนี้ระดับกลุ่ม)
 - ระบบการจัดการ การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายใน (ระบบการจัดการระดับกลุ่ม)
 - การปฏิบัติทางตลาด (การปฏิบัติทางตลาดระดับกลุ่ม)
- ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการกำกับระดับกลุ่มในเรื่อง
 - ความซับซ้อนของโครงสร้างกลุ่ม
 - ประเด็นข้ามพรมแดน/ข้ามภาคการประกันภัย
 - ปฏิสัมพันธ์กับการกำกับนิติบุคคล
 - นิติบุคคลที่ไม่ได้รับการควบคุม

ระดับที่ 3 การทบทวนและรายงานทางการกำกับระดับกลุ่ม

23.8 ผู้กำกับจัดให้มีการทบทวนและรายงานการกำกับระดับกลุ่ม ของกลุ่มการประกันภัยที่รวมเป็นภาคีของข้อกำหนดทางการควบคุมระดับกลุ่ม

แผนภาพที่ 23.4 กรอบการกำกับระดับกลุ่ม (มุมมองการทบทวนและการรายงานทางการกำกับ)



23.9 ผู้กำกับกำหนดให้กลุ่มการประกันภัยมีระบบการรายงานที่ตอบสนองความต้องการทางการกำกับอย่างเพียงพอ

ICP 24 การรักษาเสถียรภาพทางมหภาคและการกำกับการประกันภัย (Macroprudential Surveillance and Insurance Supervision) ผู้กำกับระบุ ฝ้าสังเกต วิเคราะห์ตลาดและพัฒนาการทางการเงินและปัจจัยในสภาพแวดล้อมที่อาจกระทบต่อผู้รับประกันภัยและตลาดประกันภัย และใช้สารสนเทศนี้ในการกำกับผู้รับประกันภัยแต่ละราย การกิจดังกล่าวควรใช้สารสนเทศและความเข้าใจลึกซึ้งที่ได้รับจากหน่วยงานระดับชาติอื่นๆ เมื่อมีความเหมาะสม

24.1 ผู้กำกับระบุแนวโน้มที่สำคัญภายในภาคการประกันภัย โดยการเก็บข้อมูล ซึ่งมีได้จำกัดเพียงความสามารถทำกำไร ฐานะเงินกองทุน หนี้สิน ทรัพย์สินและการรับประกันภัย ภายในขอบเขตที่มีสารสนเทศอยู่ในระดับของนิติบุคคลและกลุ่ม ผู้กำกับพัฒนาและประยุกต์ใช้เครื่องมือที่เหมาะสมที่พิจารณาถึงลักษณะธรรมชาติ ขนาด และความซับซ้อนของผู้รับประกันภัย เช่นเดียวกับสิ่งที่มิใช่กิจกรรมหลักของกลุ่มการประกันภัย เพื่อจำกัดความเสี่ยงเชิงระบบที่มีนัยสำคัญ

24.2 ในการวิเคราะห์ตลาด (market analysis) ผู้กำกับไม่เพียงแต่พิจารณาผลการดำเนินงานในอดีตและสถานการณ์ปัจจุบัน แต่รวมถึงแนวโน้ม ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และความเป็นไปได้ที่สถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยอาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์และความสามารถในการดำเนินการในวงเริ่มแรก ถ้ามีความจำเป็น

24.3 ผู้กำกับดำเนินการวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และใช้แหล่งสารสนเทศทั้งจากสาธารณะและแหล่งอื่น รวมถึงการทบทวนทางแนวนอนของผู้รับประกันภัยและการรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

24.4 ผู้กำกับใช้ข้อมูลระดับตลาดเพื่อวิเคราะห์และฝ้าสังเกตผลกระทบในปัจจุบันหรืออาจเกิดขึ้นได้ต่อเสถียรภาพทางการเงินของตลาดประกันภัยโดยรวมและเฉพาะส่วนของผู้รับประกันภัย และดำเนินการที่เหมาะสม ผู้กำกับจัดให้มีข้อมูลตลาดโดยรวมที่มีรายละเอียดเพียงพอเปิดเผยต่อสาธารณะ

24.5 ผู้กำกับประเมินขอบเขตความเปราะบางทางเศรษฐกิจมหภาคและความเสี่ยงตลาดการเงิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการป้องกันที่รอบคอบหรือเสถียรภาพทางการเงินของภาคการประกันภัย

24.6 ผู้กำกับมีกระบวนการที่จัดทำขึ้น เพื่อประเมินความสำคัญเชิงระบบที่น่าจะเกิดขึ้นของผู้รับประกันภัย รวมถึงกรรมวิธีที่รับประกันภัย และเครื่องมือที่ผู้รับประกันภัยออกสำหรับประเภทธุรกิจแบบดั้งเดิม (traditional) หรือมิใช่แบบดั้งเดิม (non-traditional)

24.7 ผู้กำกับระบุผู้รับประกันภัยที่มีความสำคัญในเชิงระบบ ผู้กำกับพัฒนาการตอบสนองทางการกำกับที่เหมาะสม ซึ่งเป็นสัดส่วนกับลักษณะธรรมชาติและระดับของความเสียหาย

ICP 25 ความร่วมมือและการประสานงานทางการกำกับ (Supervisory Cooperation and Coordination) ผู้กำกับร่วมมือและประสานงานกับผู้กำกับอื่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายใต้ข้อกำหนดการรักษาความลับ

25.1 ผู้กำกับดำเนินการตามขั้นตอน เพื่อให้มีการจัดการประสานงานกับผู้กำกับที่เกี่ยวข้องที่เพียงพอ ในประเด็นการข้ามพรมแดนของนิติบุคคลหรือระดับกลุ่ม เพื่อสนับสนุนการดูแลนิติบุคคลและกลุ่มเหล่านี้ ผู้กำกับการประกันภัยร่วมมือและประสานงานกับผู้กำกับที่เกี่ยวข้องจากภาคอื่น เช่นเดียวกับธนาคารกลางและกระทรวงต่างๆ ของรัฐบาล

25.2 ความตกลงการประสานงานรวมถึงการจัดทำกระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับ

- กระแสสารสนเทศระหว่างผู้กำกับที่มีส่วนร่วม
- การสื่อสารกับผู้นำของกลุ่ม
- การจัดการประชุมของผู้กำกับที่มีส่วนร่วมตามช่วงเวลา และ
- ดำเนินการประเมินกลุ่มอย่างครอบคลุม

25.3 ผู้กำกับที่มีส่วนร่วมกำหนดความต้องการสำหรับการกำกับระดับกลุ่ม และตกลงในสิ่งที่ผู้กำกับดำเนินการตามบทบาทนั้น [รวมถึงสถานการณ์ที่คณะผู้กำกับ (supervisory college) ได้รับการจัดตั้งขึ้น]

25.4 ผู้กำกับระดับกลุ่มที่ได้รับการแต่งตั้งให้รับผิดชอบสำหรับการริเริ่มการหารือเกี่ยวกับการประสานงานที่เหมาะสม รวมถึงการจัดตั้งคณะผู้กำกับ และปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประสานงานหลักหรือประธานของคณะผู้กำกับเมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้น

25.5 มีความยืดหยุ่นที่เหมาะสมสำหรับการจัดตั้งคณะผู้กำกับ ทั้งเวลาที่จัดตั้งและรูปแบบของการจัดตั้ง และกลไกการประสานงานอื่นเพื่อสะท้อนบทบาทและหน้าที่โดยเฉพาะของคณะผู้กำกับ

25.6 ผู้กำกับระดับกลุ่มที่ได้รับการแต่งตั้งกำหนดหน้าที่หลักของคณะผู้กำกับและกลไกการประสานงานอื่น

25.7 ผู้กำกับระดับกลุ่มที่ได้รับการแต่งตั้ง เข้าใจโครงสร้างและการดำเนินงานของกลุ่ม ผู้กำกับอื่นที่มีส่วนร่วมเข้าใจโครงสร้างและการดำเนินงานในส่วนประกอบของกลุ่มในขอบเขตที่การดำเนินงานในเขตการกำกับของตนอาจได้รับผลกระทบ และการดำเนินงานในเขตการกำกับของตนอาจกระทบกลุ่มอย่างไร เป็นอย่างน้อย

25.8 ผู้กำกับระดับกลุ่มที่ได้รับการแต่งตั้งนำทางที่เหมาะสมสำหรับความรับผิดชอบต่อการกำกับระดับกลุ่ม ผู้กำกับระดับกลุ่มพิจารณาการประเมินที่จัดทำโดยผู้กำกับนิติบุคคล เมื่อมีความเกี่ยวข้องกัน

ICP 26 ความร่วมมือข้ามพรมแดนและการประสานงานด้านการบริหารวิกฤตการณ์ (Cross-border Cooperation and Coordination on Crisis Management) ผู้กำกับร่วมมือและประสานงานกับผู้กำกับอื่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้วิกฤตการณ์ข้ามพรมแดนที่เกี่ยวข้องกับผู้รับประกันภัยได้รับการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ

การเตรียมตัวสำหรับวิกฤตการณ์ข้ามพรมแดน

26.1 ผู้กำกับพบกับผู้กำกับอื่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ เพื่อแบ่งปันและประเมินสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับผู้รับประกันภัยข้ามพรมแดนที่ระบุไว้ วิเคราะห์ และประเมินประเด็นโดยเฉพาะ (รวมถึงการมีนัยเกี่ยวกับระบบโดยรวมหรือไม่) ในช่วงไม่มีวิกฤตการณ์

26.2 ผู้กำกับพัฒนาและดำรงแผนและเครื่องมือสำหรับการจัดการกับผู้รับประกันภัยในช่วงวิกฤตการณ์ และนำสิ่งคิดขวางในทางปฏิบัติออก เพื่อการแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพและประสานงานในระดับนานาชาติ

26.3 ผู้กำกับระดับกลุ่มประสานการเตรียมความพร้อมสำหรับการบริหารวิกฤตการณ์ ด้วยการมีส่วนร่วมจากผู้กำกับอื่นที่เกี่ยวข้อง และมั่นใจว่าผู้กำกับทั้งหมดในเขตการกำกับที่เกี่ยวข้อง (อย่างน้อยเป็นผู้รับประกันภัยที่มีความสำคัญเชิงระบบ) ได้รับการแจ้งการเตรียมพร้อมการบริหารวิกฤตการณ์

26.4 เมื่อกรอบกฎหมายและกฎเกณฑ์การรักษาความลับอนุญาต ผู้กำกับแบ่งปันสารสนเทศต่อไปกับผู้กำกับอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นอย่างน้อย

- โครงสร้างกลุ่ม (รวมถึงการพึ่งพิงภายในกลุ่มทางกฎหมาย การเงิน และการดำเนินงาน)
- ความเชื่อมโยงระหว่างผู้รับประกันภัยกับระบบการเงินในแต่ละเขตการกำกับที่ดำเนินการอยู่
- อุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นกับวิธีการแก้ไขปัญหาที่ได้ประสานงานกัน

26.5 กฎเกณฑ์การกำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยสามารถให้สารสนเทศที่ต้องการ เพื่อบริหารวิกฤตการณ์ทางการเงินอย่างทันเวลา

26.6 กฎเกณฑ์การกำกับกำหนดให้ผู้รับประกันภัยรักษาแผนและกระบวนการภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉินบนพื้นฐานของความเสียหายโดยเฉพาะ สำหรับการใช้ในสถานการณ์การดำเนินงานต่อเนื่องและการปิดกิจการ

การบริหารวิกฤตการณ์ข้ามพรมแดน

26.7 ผู้กำกับแจ้งผู้กำกับระดับกลุ่มทันทีที่ตระหนักถึงวิกฤตการณ์ที่ก่อตัวขึ้น ผู้กำกับระดับกลุ่มประสานงานในลักษณะที่สารสนเทศนี้และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องที่ตนเองตระหนักถึง ได้รับการแบ่งปันในบรรดาผู้กำกับและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างทันที

26.8 ภายใต้ข้อกำหนดทางกฎหมายและกฎเกณฑ์การรักษาความลับ ผู้กำกับแบ่งปันสารสนเทศกับผู้กำกับและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่มีได้ลดความเป็นไปได้ของวิธีการแก้ไขปัญหาที่ประสบความสำเร็จลง ผู้กำกับแบ่งปันสารสนเทศกับหน่วยงานหรือเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเมื่อมีความจำเป็น ภายใต้ข้อกำหนดทางกฎหมายและกฎเกณฑ์การรักษาความลับเดียวกัน

26.9 ผู้กำกับระดับกลุ่มวิเคราะห์และประเมินวิกฤตการณ์และภัยอย่างรวดเร็วเท่าที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติและผู้กำกับต่างๆ พยายามเข้าถึงความเข้าใจร่วมกันในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

26.10 ผู้กำกับประสานงานเพื่อค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่มีการประสานงานระหว่างประเทศ ทันเวลา และมีประสิทธิผล

26.11 ถ้าวิธีการแก้ไขปัญหาทางการกำกับที่ได้รับการประสานงานเป็นไปไม่ได้ ผู้กำกับหารือมาตรการทางเขตอำนาจกับผู้กำกับที่เกี่ยวข้องเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

26.12 ในวิกฤตการณ์ ผู้กำกับระดับกลุ่มประสานการสื่อสารกับสาธารณชนในแต่ละชั้นของช่วงวิกฤต